

Slægtningsforløseren

Jeffersonville, Indiana, USA

02 oktober 1960

1 Tak, broder Neville, Herren velsigne dig. Det er så godt at være tilbage her til morgen, tilbage i Herrens hus. Jeg tror, at det blev sagt engang: "Jeg blev glad, da de sagde til mig:

Lad os drage til Herrens hus." Charlie, kom ud bag den stolpe og kom herop og hent en stol; kom herop. søster.... Er der en stol derinde et sted, vi kan presse os ind? Her er en plads lige heroppe, dame. Kom lige herop. Her, Charlie, kom her, sæt dig ned ved Banks heroppe, så du ikke behøver at stå op. Hver gang den dreng kommer fra Kentucky, kommer han herop ... han står op hver morgen. Så vi får ham lige herop.

2 Her er der en plads lige for enden af sædet her til en anden. [Kommentar fra publikum] Der er en dame, der står oppe bagved, deromme? Kom lige herop. Her er en plads lige her, søster, helt tæt på; kom lige frem. Og jeg formoder, at der sidder nogen i kørestolen der. Er de det? Ja. Her er en stol mere lige herovre. Hvis nogen vil have en, så er der en plads lige her bagved, lige her. Her er der også en lige heroppe, det er som det passer Dem. Ja, vi har en lige her.

Kom nu bare, tag plads, og føl jer bare rigtig ... vi ønsker, at I skal føle jer godt tilpas, mens vi forsøger at bringe Herrens Ord.

3 Åh, det er virkelig godt at være her! Jeg har ikke set Charlie på platformen. Er han deromme bagved? Få ham herud. Jeg har været sammen med Charlie de sidste par dage dernede, og jeg kan ikke undgå at gå hjem til ham og spise, så jeg bringer ham lige op på perronen her til morgen. Hver dag, når han kommer herop, står han ved væggen for at give plads til nogen. Så jeg kiggede ud i morges og så ham stå der, og jeg tænkte: "Jeg får ham herind nu." Nå, men det er en.... Det er fint nok. Denne morgen vil vi nu høre budskabet fra broder Russell Cox. [Hvor er Nellie? Det vil være en god tur for ham. Ja, det var det.

4 Jeg er glad for at se så mange af vennerne ude. Sidste søndag da jeg tog afsted, havde jeg det dårligt hele ugen. Jeg havde en god ven siddende her fra langt nede fra syd, broder West. Og jeg gik rundt blandt publikum, sent, og sagde: "Jeg er glad for at se den og den og den og den," og jeg så lige hen over broder West og lagde ikke mærke til ham, før han begyndte at gå ud. Og så tænkte jeg hele ugen igennem, at broder West ville tro, at jeg bare med vilje havde overset ham. Men han er kristen, så han ved bedre end det. Han ved, at jeg ... og en rigtig ven. Og jeg ved, at han ved, at jeg ikke ville gøre det.

5 Jeg tænkte i morges, da jeg kom ned, at se folk komme fra forskellige steder.... Her er Broder West tilbage her igen i morges, og Broder og Søster Kidd fra Ohio, og nogle af mine.... Jeg ved, at broder Evans er her. Jeg besøgte ham i går eftermiddag på motellet, men jeg tror, han var ude

med broder Fred og dem. Og de kommer hele vejen fra Macon, Georgia, her hver søndag, hvor jeg taler. Fra Macon, Georgia. Det er langt derned. Det er omkring 130 km eller mere, tror jeg, dernede. Kører med sin familie hver dag, hvor jeg taler. Og det er loyalt.

6 Og jeg tænkte, hvis man har sådan nogle venner, der vil stå ved ens side.... De mennesker kommer ikke hele vejen fra Georgia og Ohio og andre steder i nationerne til dette lille tabernakel for at høre mig. De kommer her, fordi de tror på dette budskab. Det er det, de tror på. De tror på dette budskab. Og hvor ærlig og oprigtig skal jeg så være med dette budskab. For det er ikke kun mig selv, hvis jeg går forkert, så leder jeg også andre forkert, forstår du. Og så vil Gud holde mig ansvarlig for deres fejltagelse, fordi det var mig, der lærte dem det, forstår du.

Og jeg siger dig, det får dig helt sikkert til at tænke dybt, når du tænker på denne måde. Så jeg sætter pris på hver eneste af jer. Det er så fint at vide, at I ville køre de hundredvis af kilometer gennem farlige veje og over disse højhastighedsveje, hvor ulykker og ting.... Jeres tro på Gud styrer jer igennem på en eller anden måde, bringer jer hertil og fører jer tilbage. Vi er så glade for at have sådan nogle venner. Og jeg beder om Guds rige velsignelser over jer.

7 Sidste søndag sagde jeg: "Vi vil snakke, og så vil jeg opstille en bederække." Jeg har forsøgt at finde en måde at bede for flere mennesker på. Og hvis der er mange flere som i søndags, så kommer nogen til at bede for mig. Jeg kom væk herfra næsten klokken to. Og jeg uddelte ikke bedekort. Det er et hårdt arbejde at uddele bønnekort. Jeg ved ikke, om du ved det eller ej, men folk hader dig. Og broder Banks Wood sagde forleden dag, mens vi var nede i Kentucky, at han ville melde sig frivilligt og dele bønnekort ud, hvis Billy ikke kom. Så Billy er min egen søn, som i ved, og jeg får et par breve: "Han lovede mig et bedekort, men han gav mig det ikke, den lille rotte!" Så de.... Han kan ikke give dem til enhver. Og vi kan ikke få for mange i køerne. Forstår du, han er nødt til at beskytte mig.

8 Og da vi gik, sagde min svigerdatter: "Bill, du må få Billy tilbage med bedekort, ellers", sagde hun, "holder du ikke ret længe."

Men der, hvor jeg begik en fejl, var at jeg begyndte med åbenbaringsevnen. Og så kom nogen tilbage og sagde: "Jeg glemte, at mor ønskede sig at der skulle bedes for hende." Du ved, hvorfor De kommer tilbage. Det er for at få den åbenbaring, forstår du. Men jeg bebrejder dem ikke noget. Jeg ville gøre det samme, forstår du. Jeg ville gøre.... Vi er mennesker, og vi ønsker alle at leve, og vi ønsker at vide, hvad vi skal gøre. Det er det, vi er.... Men man kan kun komme så langt med de ting, med sådan en gave, og så er man helt smadret, når det sker et par gange.

Så broder Banks skulle dele bedekort ud i morges, og Billy kom tilfældigvis ind i går aftes. Så jeg tænkte, at det ville

være forfærdeligt at have en mand med et godt ry og sådan noget som broder Woods til at dele bedekort ud. Det ville få folk til at være sure på ham. Jeg tror ikke, at Billy har noget imod det. Han har bare haft dem imod sig så længe, så han ignorerer det bare. I orden.

9 I næste uge skal jeg være i Dallas, fredag aften, til Voice of Healing konventet. Hvis der er nogen i nærheden, skal jeg være der den ene aften for at tale på deres konvent. Og jeg vil tale om emnet "tilnærmelse til fællesskabet", hvis Herren vil. Og så, muligvis måske den efterfølgende søndag, det vil være den næste kommende søndag, hvis Herren vil... Nu er jeg ikke så sikker. Hvis Herren vil, vil jeg gerne komme tilbage og tale om det emne, som jeg skulle have talt om i dag, "Vinden i hvirvelvinden". Jeg ville bede for de syge i dag, og det er en ret skarp irttesættelse til kirken for

dens synder, og det er ikke et godt emne at tale om, når man vil opstille en bederække. Man må opbygge folks tro til bøn, til Gud, til at have tro. Så jeg bad broder Neville om at meddele, at jeg ville tale om et andet emne her til morgen, nemlig at opbygge folks tro på Gud. Med andre ord, at irttesætte folk for ikke at holde Guds bud. På denne måde er det at opbygge folk til at have tro på Gud, forstår du.

10 Og tilbage i bederummet her til morgen, eller i optagelsesrummet deromme, sad en af mine gamle venner, broder Kidd, omkring firs år gammel... firs år siddende her. Mange af jer husker, at da jeg skyndte mig hen til ham en morgen, var han ved (det er omkring et år siden, tæt på nu) at dø, meget forfærdeligt syg, og lægerne gav ham en uge at leve i. Eller, ikke en uge, de ... han ville ikke kunne leve til morgenen for at kunne blive bragt herved, omkring tre morgener før han kom. Og nu, han var kommet ned på 105 eller noget i den retning, sagde han for et øjeblik siden, at han er tilbage på 132. Han sagde, at han følte sig som en dreng. Broder Kidd, vil du mon rejse dig op, så folk ved, hvem denne gamle prædikant er? Der er han. Lad os sige: "Tak Herren!" En mand, der er døende med kræft, i den tilstand. Han har en sød lille ledsager med. Jeg ville ønske, at hun også ville rejse sig op. Jeg bare.... Søster Kidd, hvad med at du stiller dig derop? Se, hvor hurtigt hun kan rejse sig op. Bedre end jeg kan. Gud velsigne broder og søster Kid. Må Guds rige velsignelser hvile over dem. Tak, søster.

11 De kæmpede gennem Kentuckys bjerge, op og ned ad kulmarkernes stier, de blev fordrevet, smidt ud, gjort til grin, forfulgt og levede af det, de kunne. De knuste majs, som de fandt på sporet et sted, og levede for Guds rige. Og firs år gammel, og de forkynder stadig evangeliet. Nu er de blevet for gamle til at gå ud, så jeg beder over bedeklude og sender dem til dem, og de bliver ved med at tage dem med ud til hospitaler og den slags. Folk kommer ind og får dem. Det er virkelig noget, der rammer hjertet, ikke sandt? Hvis du ikke kan tage ud for at møde dem, kan du sende dem en bedeklud ud på den måde, folk, der har tro. Det er meget fint.

12 Broder Roger er også her et eller andet sted i dag, Broder Creech's svigerfar. En af mine meget kære venner. Jeg går ind i hans hus, ligesom jeg går ned til Charlie og Nellie og dem dernede i Kentucky. Jeg plejede at gå derned og jage hele tiden med ham. Og her for ikke så længe siden, for omkring tretten måneder siden, åbnede lægen ham (med kræft) og sagde: "Han er færdig."

Og jeg tænkte: "Min dyrebare gamle ven!" En veteran fra Første Verdenskrig, en rigtig galant mand, og hans familie. Og jeg døbte ham i Jesu Kristi navn for mange år siden til syndernes forladelse, og jeg vidste dengang, at han var anbragt i Kristi legeme og var klar til at møde Gud. Jeg tænkte: "Min dyrebare bror skal videre nu." Det var lige efter denne vision ... eller, før denne vision kom til mig om himlen. Og så gik jeg hen for at se ham, og i rummet kom en regnbue. Gud ændrede tingene. Det er tretten måneder siden, og han er her stadig i dag og spiser.

13 han tog en slags ... tog en slags svovltabletter som brændte ham i halsen her. Og han vil være i bedekøen, tror jeg, her til morgen. Han kom op, og jeg ved, at jeg havde meddelt det, efter at Billy allerede havde uddelt ... eller ville uddele, vidste, at de ville uddele bønnekort. Jeg bad hans svigersøn, min gode ven, broder Creech, om at tage ham med op. Og jeg tænkte, at hvis jeg ikke nåede ham, ville jeg fange ham og sætte ham i et af disse bederum her. Men han havde et bedekort, og jeg sagde: "Busty, jeg vil have dig til at gå derud." Hans navn er Everett, men vi kalder ham bare Busty. Og jeg sagde til ham: "Gå ud og stil dig i bedekøen. Jeg vil hellere bede for dig,

mens salvelsen er der." Det kan jeg godt lide at have. Jeg ved, at hvis det var mig, der blev bedt for, ville jeg ønske, at nogen var salvet, når de bad for mig.

14 Lad os nu slå op i Bibelen her til morgen og slå op i Ruths bog. Og jeg vil læse nogle vers fra denne, fra Ruths bog. Og lige før vi går ind på dette emne, vil jeg gerne fortælle om min tekst for denne morgen. Den hedder "Slægtningsforløseren". Og jeg vil gerne nærme mig den ud fra fire forskellige synspunkter på forløsning. I sidste søndag prædikede jeg om, at Kristus kom for at forløse os. Og så vil jeg i dag tale om: "Hvad er en forløser? Og hvordan bliver Han en forløser?" Og husk, en forløser forløser dig fuldstændigt, når Han forløser dig: fra dine synder, fra din sygdom, fra alt det, der er forkert. Han er en forløser. Før vi nu nærmer os det, så lad os bøje hovedet og tale til Ham i bøn. Og nu med vores hoveder bøjet spekulerer jeg på, hvor mange der her til morgen i hans tilstedeværelse har lyst til at blive mindet i bøn ved at løfte hænderne og sige: "Gud, du kender min bøn"? Gud velsigne jer, hver og en af jer.

15 Vor himmelske Fader, jeg glæder mig i dag over, at der findes en stor høj Magt, som vi kender som Gud, og som vi kan henvende os til ved Hans Søn, Kristus Jesus, og få svar på det, vi beder om. Som på det forrige møde talte vi om, hvordan det menneske vandrede rundt i fåre- og gedeskind og blev forladt og ledte efter en by, hvis bygmester og skaber var Gud. Vel vidende, at hvis de nogensinde kunne nærme sig ham, hvis de kunne finde, hvor han var.... Som Job i gamle dage, der sagde: "Hvis jeg kunne gå hen og banke på hans dør", med andre ord. "Hvis jeg kunne finde det sted, hvor han

bor, ville jeg gå hjem til ham og tale med ham ansigt til ansigt." Men det kunne mennesket ikke gøre, fordi det havde syndet og havde adskilt sig selv og var blevet fremmed for Gud. Men gennem Den dyrebare, som kom og åbnede vejen og tilgav vores synder ... og bragte os foran Gud, ikke som fremmede, men som børn, der kommer til deres Fader, vel vidende, at Han vil opfylde alle de anmodninger, som vi beder om. Der er kun én lov fastsat, og det er: "Hvis du kan tro". Og det er aftalen. Satan påstår, at vi ikke vil tro, og Gud siger, at vi vil tro! Nu er kampen i gang, og beslutningen er vores at vælge. Uanset hvad vores beslutning er, så er det sådan, det vil være. Og det står skrevet så vidunderligt: "Alt er muligt for den, der tror."

16 Og vi tror i dag. Vi kommer og beder dig om guddommelig nåde og beder om, at du vil tage hensyn til vores bønner. Og at hver hånd, der løftes, Du ved hvad der var tanken under den hånd og det hjerte. For der står skrevet, at Du kender sindets hensigter og tanker og kan aflæse sindet. Og vi beder, Gud, at du vil svare ifølge dine rigdomme og din nåde på hver eneste anmodning, der blev nævnt. Vi beder også i dag, Herre, om at du vil hjælpe mig, mig, som måske er den mest trængende blandt publikum, fordi jeg ved, at der her foran mig står købet som er købt med Herren Jesu blod. Der sidder måske syndere her, som er så bundet af synden, at det vil være svært for dem, næsten umuligt for dem at nå ud til et sted, hvor de kan tage imod Kristus, så længe Satan har dem så bundet i sin magt. Men når vi ved, at der står skrevet: "I mit navn skal de uddrive djævle."

17 Og giv os styrke i dag, Herre, at ved forkyndelsen af Ordet, at fordrive enhver djævel af tvivl og overtro og frygt fra folkets hjerter og sind, så de, der er bundet af forvirring og tvivl, kan blive ført ind i Kristi arme. Og der står også skrevet, at "de skal lægge deres hænder på de syge, og de skal blive helbredt". Der er her nogle, som er kristne og er bundet af sygdomsdæmoner. Herre, giv mig i dag Helligåndens kraft til at udfri enhver syg og plaget person, der er her i bygningen i dag, så at

den store Helligånd kan få første ret i ethvert hjerte og ethvert krop, der er i guddommelig tilstedeværelse. Tal til os gennem dit Ord. Dit Ord er sandhed. Vi ved ikke, hvad vi skal sige, men venter på Helligåndens lederskab, for at Han må lede os og lede os i al sandhed. Skænk det, Herre. Få ære til Dig Selv. Og salve din tjener. Og dit Ord er allerede salvet. Vi vil give Dig lovprisning, når Du bringer det til hvert eneste hjerte, sådan som vi har brug for det. I Jesu Kristi navn beder vi om det, Guds Søn. Amen.

18 Før jeg læser, vil jeg måske sige dette lille slogan, som jeg kan rigtig godt lide: Hvis du har floder, som du ikke kan krydse,

Og du har bjerge, du ikke kan

gå igennem,

så husk, at Gud i himlen specialiserer sig

På ting, som andre ikke kan gøre.

Jeg læser fra Ruths bog, det første kapitel:

Engang på dommernes tid blev der hungersnød i landet. En mand rejste da fra Betlehem i Juda til Moabs land for at bo der som fremmed sammen med sin kone og sine to sønner. Manden hed Elimelek, hans kone hed No'omi, og hans to sønner hed Maklon og Kiljon; de var af Efrat-slægten fra Betlehem i Juda. De kom til Moabs land, og dér blev de. Elimelek, No'omis mand, døde, og hun sad tilbage med sine to sønner. De giftede sig med moabitiske kvinder; den ene hed Orpa, den anden Ruth. Da de havde boet der en halv snes år, døde også Maklon og Kiljon, og No'omi sad tilbage uden sine to sønner og sin mand.

Da brød hun op sammen med sine svigerdøtre for at vende hjem fra Moabs land, for i Moabs land havde hun hørt, at Herren havde taget sig af sit folk og givet det føde. Hun forlod det sted, hvor hun havde boet, og sammen med sine to svigerdøtre drog hun hjemad mod Juda. Men No'omi sagde til sine to svigerdøtre: »Vend nu tilbage, hver til sin mors hus! Måtte Herren vise jer godhed, ligesom I har vist godhed mod de afdøde og mod mig. Herren give jer trygge kår, hver i sin mands hus!« Så kyssede hun dem farvel; men de brast i gråd og sagde til hende: »Vi vil følge med dig hjem til dit folk.« No'omi svarede: »Vend nu tilbage, mine døtre! Hvorfor vil I med mig? Er der stadig sønner i mit skød, som I kan gifte jer med? Vend nu tilbage, mine døtre! Jeg er for gammel til at tilhøre en mand. Men selv hvis jeg tænkte, at der var håb for mig, og selv hvis jeg i nat tilhørte en mand og endda fik sønner, skulle I så vente, til de blev voksne? Skulle I lade være med at gifte jer? Nej, mine døtre! For mig er det mere bittert end for jer, for det er mig, Herrens hånd har ramt.« Så brast de igen i gråd. Orpa kyssede sin svigermor farvel; men Ruth klyngede sig til hende. Da sagde No'omi: »Nu vender din svigerinde tilbage til sit folk og sin gud. Følg du med din svigerinde!« Men Ruth svarede: »Du må ikke tvinge mig til at forlade dig og vende tilbage. Nej, hvor du går hen, vil jeg gå, hvor du bor, vil jeg bo; dit folk er mit folk, og din Gud er min Gud. Hvor du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begraves. Herren ramme mig igen og igen: Kun døden skal skille os.

19 Jeg vil give denne lille tale her til morgen en titel, mens jeg underviser i den, idet jeg forsøger at give jer en tro på frelsen, og hvad den er, og hvordan I kan modtage den, en titel, som jeg vil give den: "slægtningsforløseren". At forløse noget er at bringe det tilbage. Noget, der er blevet mistet, ligesom lagt i et pantelån. Og du går ned og forløser det, det er forløst med en pris. Så er det din personlige ejendom, efter at du har forløst det. Men loven om forløsning i Israel var, at man skulle være en slægting for at forløse en ejendom eller noget, der var gået tabt.

20 Vores historie begynder i Israels herskeres tid, som var dommernes tid, efter Josuas død. Og for at kunne få et meget smukt billede af dette, skal du læse de første fem eller seks kapitler af Første Samuelsbog, og du vil få den virkelige historie om det. Men vi vil nu springe videre for at få hovedkonteksten ud af dette, som, for nogen tid siden begyndte jeg på denne Ruths bog, og var i tre eller fire uger i gang med at komme igennem den. Jeg begyndte engang på Johannes' Åbenbaring, og det tog mig hele året at gennemgå den. Hvert eneste lille vers hænger sammen med det andet fuldstændig gennem hele Bibelen. Og det er smukt. Derfor ved vi, at Bibelen er inspireret. For matematisk set og på enhver måde.... Der er ingen anden litteratur skrevet, som hvad ikke vil modsige sig selv et eller andet sted. Denne bog blev skrevet med næsten fire tusinde års mellemrum, bøgerne i Bibelen. Og de blev skrevet af nogle.... Jeg har glemt, hvor mange mænd der har skrevet dem. Jeg huskede det, men.... Jeg er ked af det. Jeg vil gerne sige omkring 60, men det kan være, at jeg tager fejl. [Kommentar fra publikum.] Fyrrer. Fyrrer mænd skrev Bibelen med tusindvis af års mellemrum, uden at kende hinanden, uden at se hinanden, uden at læse efter hinanden mange gange, og ikke et ord modsiger det andet. Det er inspireret.

21 Mange mennesker ser nu på denne Ruths Bog og siger: "Det er en kærlighedshistorie i Bibelen." Bibelen er en kærlighedshistorie. Hele Bibelen er en kærlighedshistorie. Ikke alene er det en kærlighedshistorie, men det er også en profet. Den er ikke kun en profet, men den er også en historie. Det er ikke kun en kærlighedshistorie, en historie, en profet, det er Gud selv. For "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Ordet er altså Gud på tryk. Det burde afgøre det, brødre. Gud på tryk. Jehova trykt på en bog. Og der er ikke noget af det, der bare er en slags fiktiv fortælling, men det hele er absolut sandt; hver eneste fase af det, du kan stole på det. Det er der, det er sandheden. Og Gud vil bakke sit Ord op.

22 Og denne historie blev skrevet.... Og alle de gamle håndskrifter, da de (de hellige mænd) var i gang med at sortere Bibelen, da de forsøgte at samle den i Det Gamle Testamente, var Ruths bog en af de fremragende bøger, som de accepterede. Hvorfor? Hvis det bare er en kærlighedshistorie, hvorfor ville forfatterne og de gamle vismænd så acceptere denne bog som inspireret? Fordi der er en skjult åbenbaring i den. Og i denne skjulte åbenbaring fanger du den virkelige mening, og den vil bringe dig virkelig tæt på Gud. Og jeg beder hele min sjæl her til morgen om, at Gud vil fange alle hjerter med en sådan fortryllelse, indtil Han vil åbenbare sig selv, hvad Han er, i denne historie - hvad Han er for dig, hvordan du kan acceptere Ham. Og når du først har set det, er det så enkelt, at du undrer dig over, hvordan du nogensinde har kunnet gå forbi det. Men det kan kun åbenbares af Helligånden.

23 Nu er der mange, der læser i Bibelen, læser den ... bare står op og læser en side, og læser en side. I vil aldrig forstå det. Fordi det er i gåder. Og Jesus takkede Gud for, at han havde gjort det sådan. Han sagde: "Du har skjult det for de vise og forstandige, og har afsløret det for de små børn, som vil lære det." Som jeg ofte har sagt, og fru Branham sidder deromme i dag, men når jeg er i udlandet, vil hun skrive et brev til mig. Hun skriver: "Kære Bill, jeg sidder her i aften med børnene; jeg tænker på dig." Og så skriver hun, hvad hun vil. Men jeg elsker hende, og jeg kender hende så godt, at jeg kan læse mellem linjerne. Jeg ved præcis, hvad hun siger, uanset om hun skriver det her eller ej. Forstår du? Fordi jeg ved, hvad hun siger. Hvorfor er det sådan? Det er en tæt kontakt. Vi er ét, forstår du. Og hun kender min natur; jeg kender hendes.

Det gør hun ikke.... Hun kan bare sidde og se på mig, og jeg kan fortælle dig, hvad hun vil sige, forstår du. Fordi jeg kender hende så godt. Og hun kan gøre det på samme måde med mig. Det, der gør det, er tillid til hinanden. Kærlighed!

24 I går morges gik vi lidt sent i seng, og børnene skulle ikke i skole, og vi kom til at tale om forskellige ting, og hvordan ... "Hvad var had?" Jeg sagde: "Hadet havde en begyndelse, så det må have en ende. Kærlighed havde ingen begyndelse, så den har ingen ende." Had er evigt. Kærlighed er uendelig. Hadet begynder, og hadet vil ende. Kærligheden begyndte aldrig, og den vil aldrig ende. Forstår du, den er uendelig. Og når en mand elsker en kvinde og gifter sig med hende, fordi hun bare er smuk, så vil det få en ende. Men når en mand finder en kvinde, som han elsker - han ved ikke hvorfor, men han elsker hende - og hun finder den mand, som hun elsker - uanset hvordan han ser ud, han elsker hende, hun elsker ham - så er det en evig ægtefælle i herlighed. Døden og intet andet kan nogensinde adskille dem. Fordi de er fra evigheden, og de trådte ud i tidens rum, og de vil vende tilbage til evigheden. Evigheden er faldet ned i et legeme kaldet tid, så går den lige tilbage op i evigheden igen. Den kan ikke forgå.

25 En kvinde, der er smuk, den skønhed vil forsvinde helt sikkert.... Giv det et par år. Måske snor hun sig i dag ned ad gaden, en lille halvt påklædt kvinde - der sender flere sjæle til helvede end alle landets barlokaler. Men hun vil sno sig selv ned ad gaden og tro hun er noget. Som Bibelen siger, vil de i de sidste dage have "strakte nakker, der går og snor sig [det betyder "vrider sig"], mens de går". Opfylder Skrifterne og ved det ikke. Står bare i gården med umoralsk tøj på, mænd som kigger på hende, og ved det ikke (hun kan være så dydig over for sin mand eller kæreste som hun kan være), men på dommens dag vil hun stå til ansvar for at have begået utroskab med hundredvis af mænd. Der er en ånd på dem, og de ved det ikke. Bibelen siger: "Nøgne, blinde og ved det ikke". Den elendige del er: "De ved det ikke!" Men vidste du, at den velformede lille figur, som Gud har givet den pige, kan være rådden ved denne tid næste søndag? Den høje, mørke og smukke mand kan være en bunke affald næste søndag. Det hele vil forsvinde. Men det der er indeni - Gud, kærligheden - lever i evighed. Så hold øje med det indre. Hold øjnene rettet mod målet.

26 Denne historie begynder på samme måde: som en elskelig og sød kvinde, der hed No'omi. No'omi betyder "behagelig". Elimelech, som var hendes mand, betyder "tilbedelse". Behagelig tilbedelse var hendes familie. De fik en søn Maklon, som betyder "sygdom". Og Kiljon, den anden, betød "udmattet, dyster, sørgelig". Der var familien. Og de ... kom en hungersnød i landet Israel. Og den første fejltagelse, en jøde nogensinde begår, er at forlade landet. Gud gav dem

dette land. Da Abraham fik dette land, sagde Gud til ham, at han ikke skulle forlade landet. Og han begik en fejl, da han gik ned til Gerar og kom i problemer. En jøde må aldrig forlade Palæstina. Det er hans tildelte sted. Og de er blevet fordrevet ud over hele verden, og nu vender de tilbage igen.

27 Oh, det er sådan en smuk historie, vi har her denne morgen! De vender tilbage. No'omi blev fordrevet på grund af hungersnøden, No'omi og Elimelek, og de drog over til Moab. For at få baggrunden af historien, så når I lytter, vil I kunne forstå, hvad det er. Moabiterne, moabitterne, stammer fra et uægte barn, som var Lots datter. Efter at de ved Guds nåde var undsluppet Sodomias flammer, fik døtrene faderen til at drikke sig fuld og levede sammen med ham som

hustru. De fødte et barn, og det ene af dem var ... stammede fra og bragte Moabs nation ind. Skulle formodentlig have været kristne, men var blandet ind i hedenskab. Og ser du, at forlade det forjættede land, uanset hvor dårligt det var, for at bo i et andet land, bragte problemer med sig.

28 Og hver gang en troende forlader sin gudgivne grund.... Mange gange i politik (det kommende valg og så videre) kan en god mand være en god mand, og han forvildet sig væk fra sit land, som en præst jeg kender, der stiller op som borgmester i byen. Og da han gjorde det, forlod han sit ministerielle land, og Satan overtog ham. Hvis en kristen kommer væk fra disse grunde: "Jeg går bare ned i aften og sætter mig med drengene i billardrummet et stykke tid, jeg gør ingen skade. Jeg vil bare tage en lille drink." Du er ude af din grund! Kom tilbage! Du sætter kun kursen mod problemer. "Åh, alle de andre piger ryger, jeg prøver bare en." Du har forladt dit område! Det må du ikke gøre. Bliv i hjemlandet. "Tja, alle herovre kalder mig for en gammel nørd, de kalder mig gammeldags." Bliv der alligevel! Det er dit sted. Bliv i Kristus.

29 Men på grund af Hungersnøden drog No'omi ud af Landet og drog til Moab for at finde Brød. Det behøvede hun ikke at gøre, fordi de andre blev i Judæa, i Betlehem. Betlehem betyder, Bethel, "Guds hus, lovprisningens hus". Og de blev der. Og hun vandrede bort med sin mand. Og hendes to sønner giftede sig med moabitiske piger. Men hvis Gud har bestemt, at noget skal ske, så sker det alligevel. Det er grunden til, at jeg bestemt tror på forudbestemmelse - Guds forudviden om tingene. Så fandt vi derovre, at døden ramte familien, og de begyndte at vende tilbage. Og hendes to sønner giftede sig med moabitiske piger. Men hvis Gud har bestemt, at noget skal ske, så sker det alligevel. Det er grunden til, at jeg bestemt tror på prædestination - Guds forudviden om tingene. Så fandt vi derovre, at døden ramte familien, og de begyndte at vende tilbage. Dræbte drengen ... døde, begge drenge døde, og faderen døde. Og Ruth begyndte at vende tilbage, Orpa og No'omi.

30 Nu vil jeg her til morgen sammenligne den ældre dame No'omi med den ortodokse kirke, den jødisk-ortodokse kirke. Moabitten Ruth, en hedning, er den kristne kirke, den nye kirke. Og jeg vil nærme mig det ud fra fire forskellige faser: Ruth (jeg har det skrevet her), Ruth beslutter sig, træffer sin beslutning; Ruth tjener; Ruth hviler; Ruth bliver belønnet. Når vi vender tilbage, Ruth træffer beslutningen; Ruth, efter at hun har truffet sin beslutning, så tjener Ruth; så hviler Ruth; så bliver Ruth belønnet.

31 Nu på vejen tilbage kommer der en tid ... hvor hun er billede på kirken eller på de kristne, ligesom hvert enkelt individ repræsenterer hele den kristne nation. Vidste I det? Du repræsenterer i din opførelse, i den måde du opfører dig på, og i det du gør, hele Kristi legeme. Du siger: "Men jeg er jo bare et lægmedlem". Det er lige meget. Når du påtager dig navnet "kristen", repræsenterer du Kristus i hans kirke. Sådan bør du leve. I bør leve som gentlemen, som damer. Gør aldrig ting af verden, fordi hele himlens og jordens øjne er rettet mod jer for at repræsentere denne ene ting. Uanset hvor svag du er, hvor lille du er, så hold hovedet oprejst, fordi du er kristen.

32 Men Ruth var en Hedning (hun dyrkede afguder), og det samme var Orpa. De var på vej tilbage med svigermoderen, fordi hun havde hørt, at Gud havde fjernet pesten nede i Betlehem i Juda, og at folket havde fået brød. Hun havde været deroppe i omkring ti år. Det siger Edersheim, omkring ti år. (Historikeren.) Og da hun kom tilbage, trist (hendes mand var død, hendes børn døde), med

sine to svigerdøtre, vendte hun sig om, måtte have, og så på dem og sagde: "Hvorfor vil I gå med mig? Nu kan I ikke gøre andet end at have problemer." Hun sagde: "Jeg er ked af, at Guds hånd har strakt sig mod mig."

33 Hvor mange gange har Israel tænkt det? Uden at vide, at det hele var Guds program. Hvordan den grædende mur ligger lige uden for Jerusalem, stadig der. De gamle sten fra templet, de samlede dem op og byggede en mur. Og de er smurt af tårer og gråd fra jødiske hænder, der græd og tiggede Jehova: "Jehova!" De er ikke klar over, at deres time er tæt på nu. Grædende mur. "Disse sten rummede engang pagtens ark. Kong David så på disse sten. O Jehova, hvor er du?" Uden at vide, at hendes konge snart vil vende tilbage, hendes forløser. De måtte blive forkastet for en kort tid.

34 Men No'omi tænkte: "Hvorfor har HERRENS Hånd været så grusom mod mig, mine Svigerdøtre? Gud har forkastet mig. Jeg er en udstødt. Jeg ved ikke, hvad jeg nogensinde har gjort, men jeg er en udstødt." Forstår du, Gud var i gang med sit program. Fordi "alting virker sammen til gode for dem, der elsker Gud". Uanset hvad det er. Hun sagde: "Vend tilbage til jeres mødre, og find hvile i jeres mors hus. Jeres mænd er døde, og I er unge, smukke kvinder. Gå tilbage! Gå tilbage til det sted, hvor I kommer fra, der finder I hvile. Gud være jer nådig, fordi I var venlige mod de døde. Og I har levet dydigt, siden jeres mænd er døde. Og I har været venlige mod mig, en gammel enke uden en mand, og I har holdt fast ved mig. Vend tilbage, og Gud skal give jer hvile i jeres hus." De græd.

35 Hun sagde: "Jeg er gammel, og jeg kan ikke få flere børn. Men hvis jeg nu fik en mand og et barn, hvad skulle det så hjælpe? I ville aldrig vente på det barn." Det var faktisk loven dengang. Hvis en bror døde, og hans ... den anden bror var

ugift, måtte han tage sin kone for at skabe et navn til sin døde bror. "Men," sagde hun, "du ville ikke vente på ham, de her babyer. Så vend tilbage og find jer hvile i jeres mænds huse. Gå tilbage til jeres mødre." Og Orpa, en type af den lunkne kirke, der engang startede, en type af den kirke, der ikke vil gå hele vejen, sagde hun: "Det lyder ret godt." Så hun kyssede sin svigermor og vendte tilbage igen. Det er typen af den lunkne troende, som vil tro på, at Jesus er Kristus, og så vender hun sig om og går tilbage til de ting, som hun kom ud af. Til den mand, der vil sætte sig i vejen med Herrens foragtede få, og så vende sig om og gå tilbage; "Som en hund til sit bræk og et svin til sin søle," som Bibelen siger.

36 Nu vendte hun tilbage til sine guder. Mange gange vender vi tilbage til de guder, som var vores begyndelse. Måske fik vi øjne af begær efter den forkerte ting. Vi vender tilbage til begæret igen. Måske har vi fået et idol af druk, et idol af rygning, et idol af løgn, et idol af tyveri, alle slags idoler; og så bekender vi os og bliver døbt, og så vender vi tilbage igen. Sikke en sørgelig ting. I kan huske, at den aldrig mere udtalte hendes navn. Hun blev udstødt på grund af sin beslutning. Den lunkne kirke, den lunkne troende - som hver enkelt troende repræsenterer kirken. Hver amerikaner repræsenterer Amerika. Enhver tysker repræsenterer Tyskland. Enhver Kristen repræsenterer Kristus!

37 Her vendte hun sig om for at vende tilbage til det, som hun var kommet ud af. Hvorledes kan det ske, at mennesker, ja selv prædikanter nogle gange vil gå Herrens vej, og når du taler til dem om Helligåndens dåb: "Sludder!" - og vender sig bort fra det. Det er Orpah. Fortæl dem om Jesu Kristi navn, at "der er ikke et andet navn under himlen givet blandt mennesker, hvorved I skal frelses. Hvad I end gør i ord eller gerning, så gør det alt sammen i Jesu Kristi navn." Hvis der ikke findes noget andet navn under himlen, som I kan blive frelst ved.... Så sagde Peter på pinsedagen: "Hvis I vil frelses, så omvend jer og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse." Det er sådan, de bliver tilgivet. Og en mand på grund af popularitet - han kan ikke holde fast på Bibelen - men på grund af popularitet vil han kysse kirken, kysse budskabet, kysse Kristus farvel og gå tilbage til det sted, som han blev udrenset fra. Orpah-lunkent, udstødt.

38 Men, åh, hvor jeg dog kan lide den lille Ruth! Hun måtte træffe en beslutning. Jeg måtte træffe en beslutning. Du skal træffe en beslutning. Du vil aldrig gå ud af disse døre denne morgen uden at have truffet en eller anden form for beslutning. Du vil ikke forlade dette rum i dag ... enten som en bedre mand eller kvinde eller som en værre mand eller kvinde. Hvis du afviser det, vil du blive værre. Det vil være sværere næste gang for dig at komme hen til det. Eller du vil komme ud som bedre. Der kom et opgør i hendes liv. Der kommer et opgør i alle menneskers liv. Og Ruth var nødt til at træffe en beslutning. Bibelen fortæller, at hendes svigermor sagde til hende: "Gå tilbage til dine guder, ligesom din søster gjorde. Gå tilbage som den lunkne gjorde. Hvorfor går du ikke tilbage?". Evangelieprædikanten: "Hvis du vil gå, så gå!" Den virkelige sandfærdige prædikant, der vil sige til en gruppe mennesker: "Du træffer din beslutning! Du står på dine fødder!" Den lunkne, ubeslutsomme, ind-og-ud-vil ikke sige det. Men en ægte Guds tjener vil lægge det på dit skød: "Tag din beslutning."

39 Ruth svarede: "Jeg vil gå med dig derhen, hvor du går. Dit folk skal være mit folk. Din Gud skal være min Gud. Hvor du bor, skal jeg bo. Hvor du dør, skal jeg dø. Og hvor du bliver begravet, vil jeg blive begravet." Der er den virkelige beslutning. "Herre, jeg vil tage dig som min frelser. Hvis Bibelen siger: 'Omvend dig og bliv døbt i Jesu Kristi navn', så vil jeg gøre det. Hvis Bibelen siger, at jeg skal modtage Helligånden, så vil jeg gøre det. Hvis Bibelen fortæller mig, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og til evig tid, så vil jeg tro. Jeg vil tage Bibelen og Gud for det, han har skrevet, og for det, han er, uanset hvad alle andre siger." Der er den ægte Ruth. Hun traf sin beslutning. Hun var nødt til enten at gå tilbage eller gå fremad. Vi står på den samme grund her til morgen. Gå tilbage eller gå fremad. Gå aldrig tilbage! Lad os gå fremad. Fremad til det forjættede land drog de, ind i fremmede folks land.

40 Ruth, en type af den troende nu. Hvad er den troende? Når hun eller han kommer ud, personen fra verden, kommer han ind blandt kristne troende. Kvinder, der plejede at ryge, drikke og spille kort i selskaber og så videre, og have alle mulige smarte ting, og som en slags "krøllet fugl"; men nu er hun forandret! Hun har besluttet sig for at følge Gud. Nu kommer hun ind i et folk, der ikke tror på den slags ting. Hun er en fremmed. Hun er nødt til at gå som en pilgrim. Hun kender ikke deres vaner, de er alle fremmede for hende. Hun ved ikke hvad hun skal gøre. Det var det, som Ruth måtte gøre. Det er det, du skal gøre. Det er det, jeg skal gøre. Da jeg tog imod Kristus, blev jeg smidt ud af mit eget hjem. Da jeg tog imod Kristus, kastede mine kærestes, mine veninders, allesammen, forkastede mig. Jeg gik til en flok gamle mennesker, som havde Helligånden og troede på Gud og tjente ham. De piger, der var dernede i den kirke, var anderledes end de piger,

jeg havde gået sammen med. De så anderledes ud, de opførte sig anderledes, de var mærkelige, og jeg var bange for dem. De var anderledes mennesker.

41 Det var det, som Ruth måtte gøre. Hun måtte gå fra sit eget til et andet folk. Hun blev konverteret. Hun traf en beslutning. Og du træffer en beslutning! Og du er nødt til at tage dit valg. Vil du gå tilbage til verdens ting eller vil du fortsætte med Gud? Vil du opføre dig som verden og resten af dem? Så kys Kristus farvel, og gå tilbage. Men hvis du vil gå vejen sammen med Herrens foragtede få, så hold fast i Guds uforanderlige hånd. Uanset hvad resten af verden siger, så fastholder du lige der. "Gud har sagt det, det er sandt, jeg tror på det. Selv om jeg ikke kan gøre det manifesteret i mit liv, Gud sagde det, jeg tror det. Jeg fastholder lige her!" Det var sådan hun gjorde over for No'omi. "Jeg vil ikke forlade dig. Jeg vil gå med dig derhen, hvor du går. Dit folk vil blive mit. Den måde, de opfører sig på, det er den måde, jeg vil opføre mig på. Den måde, de gør det på, det er det, jeg vil gøre. Hvad de spiser, det er det, jeg vil spise. Hvor du dør, vil jeg dø. Hvor du bliver begravet, vil jeg blive begravet. Lad Herren gøre mere ved mig, hvis jeg fejler nogen steder." Det er den rigtige, klare beslutning. Gud vil have klare beslutninger i sin kirke!

42 "Nå, Herre, hvis du bare vil velsigne mig og gøre dette for mig, så vil jeg gøre det og det." Det er ikke en beslutning. "Gud, jeg er ligeglad med, hvad du gør med mig, jeg vil gå alligevel. Hvis jeg dør, så er det i orden. Leve eller dø, eller hvad som helst; hvis de griner af mig, gør grin med mig, gør det ingen forskel, jeg går alligevel." Det er klare beslutninger, som Rebekka traf, før hun overhovedet havde set Isak. Hendes forældre sagde: "Lad pigen svare. Pigen, hun er voksen, lad hende svare." Hun sagde: "Jeg tager med!" - en klar beslutning, der blev truffet hurtigt. Hun holdt fast ved den. Det var det, Ruth gjorde. Orpa gik tilbage.

43 Og de rejste videre. Ruth vidste ikke i sit hjerte, hvor hun var på vej hen, men det er en type af kirken. Vi rejser rundt, ligesom Abraham. Pilgrimme i et fremmed land, blandt fremmede mennesker. Og hun drog videre. Og til sidst kom hun ind i det rum og det sted, hvor No'omi havde bragt hende hen, og hvad fandt hun? Alle klappede hende på skulderen og sagde: "Ruth, vi er glade for at have dig hernede"? Hun fandt uenighed. Hun fandt noget ondt. Hun fandt problemer. Og prædikanter, der vil fortælle dig, at det kristne liv er en dans på roser, han enten bedrager dig, eller også har han aldrig selv accepteret den erfaring. Verden hader dig. Og folk vil hade dig. Du er nødt til at gå Herrens foragtede få menneskers vej, og blive grinet af og gjort grin med eller gjort nar af eller noget andet. Du er nødt til at være anderledes. Du er født af en anden nation.

44 Min kone (som jeg har ... vi citerer det igen, det virker så godt at gøre det) spurgte mig: "Hvorfor går de kristne kvinder ikke i det tøj, som de andre kvinder gør?" Jeg svarede.... Sagde: "Vi er alle amerikanere, ikke sandt?" Jeg sagde: "Nej, sir." "Nå, hvad er vi så?" Jeg sagde: "Vi er hverken tyskere, franskmænd, belgiere, schweizere, afrikanere eller amerikanere. Vi er ingen af dem." "Men hvad er vi så?" Jeg sagde: "Vi er kristne!" Amerikanere opfører sig som amerikanere, tyskere opfører sig som tyskere, fordi det er deres nationale ånd. Og vi har en national ånd. Det er Helligånden, der kommer fra Gud fra himlen, og I opfører jer sådan. Det får dig til at opføre dig som de gør deroppe. Fordi I er af en anden verden. Vi lever i Amerika, det er sandt. Det er den del af kroppen. Men sjælen, som leder os, vores karakter, er fra oven. Vi lever ovenfra, fordi vi er født ovenfra. Alle kristne kommer fra oven. Jesus sagde: "Jeg er ikke nedefra, jeg er ovenfra. Hvis jeg

var nedefra, ville mine tjenere kæmpe for mig, men mit rige er ovenfra." Og sådan er det med alle mennesker, der er født af Guds rige: de er fra oven.

45 Nu, når vi ser på det, mens vi fortsætter, ser vi, at de bliver skuffede. Er det det, hvad I kommer ind til, når I har fået Helligånden? Ja, det er det. Det gjorde jeg. De gjorde grin med mig og alt muligt. Så læg mærke til, at livet var hårdt for hende. Og det er hårdt, når man er blevet kristen. Fordi du skal tilpasse dig selv fra et liv med fest og verdens glæder til et andet liv med hengivelse til Gud. Du skal tilpasse dig selv til denne side.

46 Og Ruth måtte tilpasse sig fra at være i et land, hvor der var rigeligt at spise og alt, hvor hun var respekteret, hen til et folk, der lo og gjorde nar af hende, til et land, hvor hun samlede på markerne for at få mad. Hun lagde det i sit tørklæde og tog det med hjem og bankede det ud og lavede noget brød, og hun og hendes svigermor spiste det. Da hun var der, fandt de ud af, at mens hun samlede eller skulle samle.... Nu tog hun sin beslutning, det var hendes beslutning. Nu er det næste, hun skal gøre, at tjene. Og det er det, som kirken skal gøre. Kirke, når du har truffet din beslutning, skal du tjene. Tjen Gud! efter hans skema, efter hans plan. Du skal tjene Gud.

47 Ruth træffer en beslutning. Nu tjener Ruth under sin beslutning. (Se lige et øjeblik.) Hun går ud på marken for at samle op. Hendes mor fortalte hende (som er det gamle testamente, der fortæller det nye), at hendes mor fortalte hende: "Vi har en slægtning, og hans navn er Boaz. Han er en rig mand. Og han er en nær slægtning. Du går til hans mark og måske.... Du skal ikke gå til en anden mark, men gå til hans mark." Hvordan Helligånden fortæller os, at vi ikke skal komme i en eller anden kirkebog, en eller anden katekismus, men gå til Guds mark, til Det Gamle Testamente, til Bibelen. Vi skal ikke sige: "Nå, men vi siger det her. Og vi siger det her som en bøn. Vi vil tage dette." Bliv lige ved marken. Gå lige ind i det, fordi han er en nær slægtning.

48 Guds ord, Det Gamle Testamente, er en nær slægtning til Det Nye Testamente. Den gamle kirke er moder til den nye kirke (se), den kristne, den troende. "Gå ikke til en anden mark. Bliv lige på hans mark. Og måske kan du en dag finde nåde hos ham." Og en dag, mens hun var ude på marken, kom denne rige unge mand ved navn Boaz, en hersker, en rig mand, forbi, og han så hende. Da han så hende, blev han forelsket i hende. Han syntes, hun var en vidunderlig kvinde. Han kunne lide hendes karakter. Du kan huske, at han sagde: "Jeg ved, og folket ved, at du er en storartet kvinde." Hun tog en klar og tydelig beslutning. Kom lige straks over og levede præcis, som hun sagde, at hun ville gøre.

49 I dag ville de ellers sige: "Vi ved, at du er kristen. Vi ved, at du er en Guds mand, for intet menneske kan gøre disse mirakler, uden at Gud er med ham." Det var det, Nikodemus sagde til Jesus, sagde: "Rabbi, vi ved, at du er en lærer, der er kommet fra Gud; ingen kan gøre de ting, som du gør, uden at Gud er med ham." Da han kunne se ham sidde der og afsløre deres hjertes tanker. En kvinde rørte ved hans klæde, vendte sig om og sagde: "Hvem har rørt ved mig?" Alle benægtede det. Han kiggede tilbage ud blandt publikum og sagde: "Du der, med det blodproblem. Din tro har gjort dig rask." Han sagde: "Det kan ingen mand gøre, medmindre Gud er med ham! Vi ved, at du kommer fra Gud. Vi kan ikke acceptere dig, for så bliver vi smidt ud af kirken." Forstår du, den podede vinstok, broder West, som vi talte om i går aftes? De vil smide dig ud. "Men inderst inde i vores hjertes ved vi, at du kommer fra den originale vinstok." Kristus er vinstokken,

og vi er grenene. "Vi ved det, fordi vi ser det samme liv, som er i Gud, er i dig." Det var det, Boaz havde set i Ruth, den klare beslutning, den storartet kvinde, der stod der. Og han blev forelsket i hende.

50 Nu skal I lægge mærke til, at No'omi, den gamle kirke, begynder at forklare Ruth alle de love, der gælder for hendes religion, ligesom det gamle testamente er en skygge af det nye. Nu vil jeg gerne have, at I forstår denne historie lige her. Jeg vil gerne vise jer skyggerne. Det Gamle Testamente forklarer det Nye, hvis I bare vil læse det, for det er en skygge af det Nye. Hvis jeg nu gik hen imod denne mur, og jeg aldrig havde set mig selv, og jeg så min skygge, ville jeg vide ... have en vis forestilling om, hvordan jeg ville se ud. Hvis du ved, hvad det nye testamente er, så læs det gamle, og du vil se skyggen af det, forstår du. Og når så Det Nye Testamente kommer ind, vil du sige: "Ja, selvfølgelig, det er det her." I Hebræerbrevet går Paulus tilbage og forklarer det.

51 Men læg nu nøje mærke til, at da Ruth sagde ... eller No'omi sagde til Ruth: "Han er jo vor slægtning. Og hvis du kan finde nåde hos ham, vil du finde hvile." (Åh, du godeste!) "Hvis du kan finde nåde, vil du finde hvile." Boaz repræsenterede Kristus, den rige mand, arvingen af alle ting, høstens Herre. Åh, du godeste! Hvordan Boaz kom ridende derude i sin vogn og kiggede rundt over markerne, og hans øjne faldt på Ruth. Han var herre. Han var høstens herre. Og hun fandt nåde i hans øjne. Det er det, som kirken gør i dag. Mens høstens Herre går forbi, kigger han ikke på store bygninger, store tårne, veltrænede kor. Han leder efter individer! Mænd og kvinder, som er indviede og har gjort rent bord for Kristus, som har indviet sig selv til hans tjeneste: "Gud, jeg tror på det! Hvert et ord af det. Når dit ord siger noget, så holder jeg mig til det. Det er Dit Ord. Jeg tror på det, hvert eneste Ord." Det er det, han leder efter, høstens Herre. Det er det, han ønsker at give - Helligånden til dem, der hungrer og tørster. "Salige er I, som sulter og tørster, for I skal blive mætte." Han forsøger at finde den kirke i dag

52 Nu blev Ruth altså bedt om at gøre noget skammeligt, men hun var villig, fordi hun havde truffet sin beslutning. Hvilket type af den troende. Sikke en perfekt type No'omi, den gamle kirke, sagde: "Gå ned i aften, det er kornsæson." Åh, sikke en smuk tanke, vi kunne holde fast ved lige der. Naomi og Ruth kommer lige i byghøstsæsonen. Byghøstsæsonen var brødsæsonen - den sæson, hvor der blev serveret frisk brød. Og kirken i de sidste dage, gennem to tusind år med hedensk undervisning og andet, kom ind i byghøstsæsonen, livets friskhed, nyt brød, honning fra himlen. (Russell, du taler om et brød med honningskorpe!) Dette er det! Brød fra himlen. "Jeg er livets brød. Jeres fædre har spist manna og er døde. Men jeg er livets brød, som kommer fra Gud og fra himlen. Hvis et menneske spiser dette brød, skal han aldrig dø." Og kirken i de sidste dage her er bragt ind, lige nu, i byghøstsæsonen.

53 Ruth, en udstødt hedning, der er på flugt, er blevet ført ind som (for at blive accepteret som brud, Kristus), og hun er kommet ind netop i Byghøstsæsonen. Han sagde: "Tag nu dine klæder på dig"; ikke: "tag dine klæder af dig". Hvor er det modsat i forhold til i dag. "Binde dine klæder om dig, når du går ham i møde. Han spreder byg i aften. Gå ned og tag dine klæder på dig. Dæk dig til, når du skal møde ham." I dag ønsker de at blotte sig selv. "Dæk dig til. Gå derned, for han spreder byg. Og så markerer du det sted, hvor han lægger sig ned." Har du gjort det? På Golgata! For mange år siden markerede jeg i mit hjerte det sted, hvor Han lagde sit liv, for at Han kunne tage mig. " Husk det sted, hvor han lægger sig ned. Se, hvor Han lagde sig." Det er det, som enhver

troende bør gøre. Husk, hvad han har gjort for dig. Sidste søndags budskab om "Besøget på Golgata". Husk, hvad han gjorde for dig.

54 Hun sagde: "Læg mærke til, hvor han lægger sig. Og når han lægger sig til at sove (at hvile), skal du lægge dig ved hans fødder." Ikke hans hoved, men hans fødder! - uværdigt. "Og tag det tæppe, som han var dækket med, og træk det over dig." Kan du se det? Åh, du godeste! Jeg ved godt, at I måske tror, at jeg er fanatiker, men det passer mig bare perfekt, denne Guds Ånd. Læg mærke til, hvor han lagde ... Golgata; hvor han lagde sig i graven; i Getsemane. Husk, og kravl op til hans fødder og læg dig der og dø for dig selv, forstår du? Værsgo. Dæk dig selv til med hans kappe. Hun sagde "kappe", som hun kaldte det. Og Ruth sagde: "Det, du siger, det vil jeg gøre." Åh, sikke en klar beslutning for en troende! "Det, som Bibelen siger, det vil jeg gøre. Den siger: 'Omvend dig og bliv døbt i Jesu Kristi navn,' det vil jeg gøre. Hvis der står: 'Gå ud i hele verden og forkynd evangeliet,' så gør jeg det. Hvis der står ... hvad der end står: 'Jesus Kristus er den samme, i går, i dag og til evig tid', hvad der står, at jeg skal gøre, så vil jeg gøre det!" Forstår du, at kirken tager sine ordrer fra Ordet. Hun lagde sig ned.

55 Og husk nu, at det var skamfuldt for den unge Enke at ligge ved denne Mands Side, ved hans Fødder. En skam for omverdenen! Åh, kan du holde det ud? Her er det. Se her! Se, her er det! Kirken, de unge kvinder, de unge mænd, de gamle eller unge, bliver bedt om at adskille sig fra verden og komme ind på et sted, et Helligåndens rige, som er skamfuldt for verden. I deres eget hjerte ved de, hvad det drejer sig om. Men for verden bliver de fanatikere, de bliver en holy-rollers (på amerikansk referer holy rollers til Pinsekristne kirkegængere. Udtrykket bruges almindeligvis hånligt, som for at beskrive folk, der bogstaveligt talt ruller på gulvet eller taler i tunger på en ukontrolleret måde) eller noget i den retning, et eller andet skamfuldt navn. Men kirken bliver bedt om at gøre det. Er I villige til at huske stedet og lægge jer ned? Lad verden kalde dig hvad som helst.

Den gamle sang plejede at sige:

Jeg er begyndt at gå med Jesus alene (Forstår du?), Har som Jakob en sten som pude;

Og jeg vil tage vejen med Herrens udstødte få,

Jeg er begyndt at gå med Jesus, og jeg går hele vejen

56 Det er det hele. Det er lige meget.... Jeg betaler prisen, uanset hvad andre gør. Hvis det betyder skam, hvis det

betyder at miste hjemmet, at miste familien, alle dine venner, veninder, kærester, hvad det end betyder, vil jeg gå alene. Jeg vil tage vejen! Hvis min nabo siger, at jeg er en holy roller, eller en pinseven eller en fanatiker, Så er jeg ligeglad med hvad de siger. Det gør ikke den mindste forskel for mig. Jeg er begyndt, jeg har taget min beslutning, og jeg vil gå hele vejen igennem.

57 Nu var han den eneste, der kunne give hende hvile fra de udmattede marker, hvor hun havde samlet op på. Og, åh, det er så sødt, da Boaz, da han fandt hende ude på marken (jeg må ikke gå glip af dette), Boaz fandt hende ude på marken, sagde han: "Se," sagde han, "hvem er du?"

Hun sagde: "Mit navn er Ruth." "Åh, moabiteren, som er kommet for at bo hos os."

"Ja."

"Jeg har hørt om dig. Du går ikke til en anden mark." Det kan jeg godt lide. "Du skal ikke begynde at rejse rundt på mission. Bliv her i mit område. Bliv hos mig." Han elskede hende. "Bliv her! Bliv hos mig! Lad være med at løbe rundt fra sted til sted. Bliv her."

Hvis du tror på budskabet, så hold fast i det, forstår du. Uanset hvad prisen er, så bliv ved det. Bliv ved. "Hvis det betyder at ofre det ene eller det andet, og jeg må holde op med at drikke, stjæle eller lyve, så vil jeg stå ved det", forstår du.

58 Og der blev sagt igen.... Han sagde: "Nu skal de ikke genere dig, for jeg har befalet de unge mænd at lade dig være i fred." Amen. Det kan jeg godt lide: hans beskyttelse. Hvem sagde det? Høstens Herre. "Vær forsigtig. Rør ikke ved mine salvede; gør ikke mine profeter noget ondt." Er det rigtigt? "For sandelig siger jeg jer, det ville være langt bedre for jer, at en møllesten blev hængt om jeres hals, og at I druknede i havet ... end at han bringer én af disse små til fald." Er det rigtigt? "Du må ikke engang fornærme dem." ("Jeg har befalet dem ikke at røre jer.") Åh, se på den verden, der er en forfølger. Deres time kommer.

59 Da gik han hen til de unge Mænd, de andre, og sagde: "Hun samler nu for livet. Nu vil jeg have jer høstere, jer engle...." Med andre ord (det er det, de er), sagde han: "Jeg vil have jer engle, jer høstere, til en gang i mellem at slippe en håndfuld med vilje. Lad ikke det hele blive så trættende for hende. Men lad hende en gang imellem høre et godt budskab. Lad en god kraft fra Helligånden dække over hende en gang imellem, så hun ved, at Jeg stadig er der. Gør en slags helbredelse blandt hende. Vis en slags tegn eller et mirakel, så hun kan vide, at Jeg er iblandt hende." Det er det hele. Kan du ikke lide at finde de håndfulde? Jeg håber, at vi finder nogle her til morgen, gør du ikke? En håndfuld frisk byg, Herren gør noget, som Han plejede at gøre, noget som vi ved, at Han gør. Han er høstens Herre. Han er den Eneste, der kan slippe en håndfuld. "Jeg befaler englene at gå ned til det møde i morges. Jeg vil have dem til at gøre noget bestemt, en bestemt ting. Jeg har befalet dem! og de vil gøre det." Åh, du godeste.

60 Nu måtte hun påtage sig den skamfulde del, lægge sig ned, blive kaldt for alt det, hun havde lyst til. Hun kunne blive kaldt prostitueret, du ved. Hun kunne blive kaldt en dårlig rygtet kvinde, men det var hun ikke. Og hun fulgte nøjagtigt de regler, der var blevet fastlagt for hende. Så hun går ned og dækker sig til med det tæppe, som han havde på. Hvor gik hun hen? Til graven. Hvor gik hun hen? Der han hvilede.

Det var der, jeg fandt det:

Nede ved korset, hvor min frelser døde,

Der nede for at blive rensset for synd, råbte jeg, Der blev blodet lagt på mit hjerte;

Der er en kilde fyldt med blod

Trukket fra Immanuel's årer;

Hvor syndere, der er kastet ned i strømmen, mister alle deres skyldige pletter.

61 husk det sted, hvor han lagde sig ned. Og læg jer der ned sammen med ham. Er du klar til at gå til Golgata her til morgen, som jeg sagde sidste søndag? Har du husket det sted i dit liv? Har du bragt dig selv til det sted, hvor Jesus blev korsfæstet? "Åh, det sætter vi pris på." Men hvad med din korsfæstelse? Er du klar til at tage vejen med det skamfulde navn, som en holy roller eller en

religiøs fanatiker, eller hvad det ... hvad end prisen er? Har du husket stedet, så gå derhen og læg dig ned sammen med ham og sig: "Herre, her er jeg"? Og hvad så? Træk det samme tæppe, som var på ham, over dig.

62 En kvinde sagde engang til vor Herre: "Herre, giv mine to sønner, at den ene skal sidde til højre og den anden til venstre i riget." Han svarede: "Kan I drikke det bæger, som jeg drikker?" Det er den bitre forfølgelse. "Ja." "Og kan du blive døbt med den samme dåb, som jeg er døbt med?" Læg dig ned, træk det samme betræk over hende. Elias blev taget op. Og Elias kastede den samme kappe ned, som han havde, for at dække Elisa med en dobbelt portion af sin Ånd. Samme ting, bare en dobbelt portion. Samme kraft, ikke mere ... ikke større, bare en dobbelt portion af den.

63 Ligesom Moses, da han var træt, sagde hans svigerfar til ham: "Du er ved at udmatte dig selv. Bed Gud om, at han vil tage din ånd og lægge den på andre." Han bad. Han tog Ånden og lagde den på halvfjerds andre, og halvfjerds

begyndte at profetere. De havde ikke mere kraft. De havde mere maskineri, det er det hele. De havde bare mere maskineri. Sådan er det også i dag. Én mand kan ikke gøre det. Gud har sit maskineri i arbejde overalt, men det er den samme kraft. Samme kraft, samme Helligånd, samme Jesus.

64 Nu ... tog han Tæppet, Helligånden. Da hun døde for sig selv, husket hun det sted, hvor han døde ... hvor han lagde sig til hvile, så lagde hun sig ned og tog tæppet, som lå over ham, og trak det over sig. Og manden vågnede og sagde: "Hvem er der?" Hun sagde: "Jeg er Moabiterne Ruth, din tjenestepige." Og han rejste sig op. Han sagde: "Jeg fornemmer og ved, at du er en dydig kvinde." Amen. Giver det ikke bare lidt kuldegysninger gennem din sjæl? "Du er en dydig kvinde!"

65 Og hvad svarede hun? "Men du er jo en nær slægtning." Amen. "Du er en nær slægtning. Du kan gøre det for mig. Du kan give mig hvile. Jeg er kommet her og har ligget her, ikke for en umoralsk kvindes skyld. Jeg har lagt mig her, ikke for at være en pralhals [for at vise folk "jeg kan tale i tunger", og vise folk "jeg kan danse i Ånden", og vise folk "jeg kan råbe"], men jeg er kommet her, fordi du er en nær slægtning. Ikke for at vise, at jeg kan gøre noget stort; men i er mine slægtninge. Jeg er kommet, fordi du er en nær slægtning, og fordi du er den eneste, der kan forløse mig." Kan du se den konverteredes holdning til Kristus, til kirken? Forstår du? Ser du? "Du er min nære slægtning." Og han sagde: "Du er en dydig kvinde. Og jeg er din nære slægtning. Nu skal du dække dig til og lægge dig ned indtil morgenen. Bare dæk dig til i det tæppe, jeg er din slægtning. Læg dig der indtil morgenen og hvil dig." Amen, amen. "Jeg er din nære slægtning. Hvil!" Amen.

66 Og da det blev morgen, langt før det blev lyst, samlede hun en stor bunke byg (jeg tror, det var seks mål) og lagde den i sit lille sjal og gik hjem. Og Noomi sagde: "Min datter." Efter at hun havde rejst sig fra alteret og var gået tilbage, sagde hun: "Hvad skal der nu ske, mor? Hvad kommer der til at ske nu?" "Hvile!" (Amen.) "Hvil, Ruth, for manden vil ikke få hvile, før Han har betalt hele prisen for forløsningen." Amen, amen. Det er lige der, hvor jeg står. Amen. Han vil ikke hvile, før han har gjort den fulde forløsningspris for at forløse dig, alt det, du nogensinde har mistet, alt det, du var.

67 Husk nu, at loven om forløsning (da vi nærmer os slutningen af gudstjenesten), hele loven om forløsning er denne: før en mand kunne forløse en tabt ejendom, skulle han være den nærmeste slægtning. Og det næste var, at han skulle være en retskaffen mand, en retfærdig mand, for at kunne gøre det. Og så skulle han være værd nok penge til at gøre det. Og så skulle han aflægge offentligt vidnesbyrd om, at han havde gjort det. Og fra det tidspunkt var det hans ejendom. Så se nu. Boaz repræsenterede Kristus. Ruth repræsenterede kirken, dig, den troende. Og nu, Gud i Det Gamle Testamente, den eneste måde, hvorpå han kunne komme og forløse det, der var gået tabt, var Gud nødt til at blive slægtninge til mennesket. Og den eneste måde, hvorpå Gud kunne blive menneskenes slægtninge, var ved at blive en af dem. Amen.

68 Jeg er uenig med Billy Graham om tre individuelle personer i Guddommen, eller enhver anden treenighedslærer, om dette. Jeg tror selvfølgelig på en treenighed, men ikke på den måde, at de er tre personer. De er én. Alene den historie der, hvis vi ikke havde andet end den, ville bevise det. Gud blev menneske! Han var nødt til at blive slægtning. Og han kunne ikke være Gud og os syndere (skabninger af hans skabelse, skabende væsener af hans skabelse), fordi vi ikke kunne være slægtninge der. Så Gud blev menneske, for at mennesket kunne blive Gud. Amen

69 Vi mennesker, som er syndere, Gud blev en synder og tog vore synder på sig. Han kendte ikke til synd, men blev alligevel synder, fordi vores synder blev lagt på ham, for at vi.... Han blev til mig, for at jeg kunne blive til ham, forstår du. Han blev en synder, så jeg kunne blive en Guds søn. Han blev synder, for at du kunne blive en Guds søn. Og nu er vi Guds sønner og døtre, fordi Gud blev til familie, da han antog vort køds skikkelse og blev født af en kvinde. Gud! Ikke en anden person, men Gud Selv. I Timotheus 3:16 står der: "Uden tvivl er guds frygtens mysterium stort, for Gud blev åbenbaret i kødet." Gud! "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet blev kød."

70 Ordet blev menneske, blev en slægtning, Han blev et menneske. (Åh!) Han blev død, for at jeg ved hans død skulle blive liv. Han blev synder, for at jeg gennem hans retfærdighed kunne blive ... få liv. Han blev fattig, for at jeg gennem hans fattigdom kunne blive rig. Han blev det, jeg var, for at jeg ved hans nåde kunne blive det, Han er. Åh, du godeste! Så taler vi om Guds kræfter. Nu er det lige præcis det, der står i Skriften. Det er det, som Skriften siger. For at vi kan blive.... Hvilken kærlighed Faderen har... udgydt over os. Udgydt på os, for at vi, som var syndere, fremmede, væk fra Gud, kunne komme Gud nær, så vi blev Guds sønner og døtre - ikke tjenere. Den hedenske kirke har aldrig været en tjener. Nej, sir! Den hedenske kirke er søn og datter. I er sønner og døtre af Gud, som har modtaget Helligånden. Hvis I nu er Orpah-flokken og har vendt jer bort- Men hvis I går videre til Helligånden, så bliver I sønner og døtre.

71 Nu, Sønnen og Døtre, hvem har den største magt for Gud? Hvad er en engel? En engel er en tjener. Er det rigtigt? De er hans tjenere. Hvad er I? Hans søn og datter. Hvem har så mest magt i himlen? En synder, der er blevet frelst af nåde, eller en ærkeengel, der står ved hans højre side? Synderen, der er blevet frelst af nåde, har mere magt i himlen end ærkeenglen, der har stået ved hans side uden synd! Fordi han er en søn. En søn har selvfølgelig mere autoritet end en tjener. Åh, vi glemmer, hvad vi er. Vi glemmer mange gange, hvad der gjorde os til det, vi er. Når vi er blevet det, vi er, så glemmer vi, hvordan vi kom hertil. Da Gud selv....

Åh, hvilken dyrebar kærlighed har Faderen givet til Adams faldne race;

Gav sin eneste søn til at lide

og forløse os ved sin nåde.

(Åh, hvordan vil vi nogensinde vide det?)

Midt mellem sten og mørkfarvede himmelstrøg

Min frelser bøjer sit hoved og dør;

Det åbne slør afslører vejen

Til himlens glæde og uendelig dag.

På Kristus, den faste klippe, står jeg;

Alle andre grunde er synkende sand.

Når jeg betragter det vidunderlige kors,

hvorpå herlighedens prins døde,

så regner jeg alle mine synder for tab,

(Det er rigtigt.)

En sagde:

Han elskede mig, da han levede, og han frelste mig, da han døde; begravet, han bar mine synder langt bort;

genopstået, han retfærdiggjorde gratis for evigt:

En dag kommer han - åh, den herlige dag!

72 Det har været kirkens tema. Det har været kirkens synspunkt. Det har været dens hjerte. Jorden er badet i blodet fra denne slægtningsforløser, for at forløse Adams faldne race. Læg mærke til, her er han, en slægtningsforløser. Den første ting: Han skulle være en værdig mand. Hvem var mere værdig end Kristus, end Jesus? Og en anden ting: Han skulle have pengene. Han skulle være i stand til at gøre det. Han ejede himlene. Han beviste, at han havde det. Han kunne tage fem brød og to fisk og bespise fem tusinde mennesker og tage fem kurve fulde af rester op. Han kunne pumpe vand op af en brønd og forvandle det til vin. Han kunne tage en fisk op af havet og tage mønter af guld ud af munden på den. Amen. Han var ikke en... Men han blev fattig, han havde ikke et sted at lægge sit hoved. Han blev en slægtning. Ikke en slægtning til de rige, en slægtning til alle mennesker. Han tog en forlørsers plads.

73 Hvad skulle han så gøre? Så måtte han afgive et offentligt vidnesbyrd. Næste morgen sagde Ruth ... eller Noomi sagde: "Hvil dig, Ruth. Alting skal nok blive godt nu, for du har fundet nåde for hans øjne."

Gud, tillad mig det. Lad mig finde nåde i hans øjne. Og når morgenen bryder frem:

Når Herrens basun lyder, og

og tiden skal ikke være mere,

og morgenen bryder frem, evig, lys og skøn;

Når de frelste på jorden samles over på den

den anden kyst, Når der bliver kaldt op deroppe, vil jeg være der.

(Hviler nu og venter på den fulde forløsning.)

74 lig mærke til: "Jeg har det, det er alvoren af det, nu. Jeg har taget et helt tørklæde fuld af byg med hjem. Jeg fik der..." Han gav det til hende, målte det ud, seks mål. "Seks" betød de seks

tusind år af verdens eksistens. Menneskets dag er seks. Mennesket blev skabt på den sjette dag. Der vil være seks tusinde år, som verden blev skabt i, det syvende tusinde hvilede Gud. Seks tusind år vil kirken arbejde mod synden med Guds kraft af disse bygbrød, og derefter gå ind i den evige hvile. Hvile, afvente. Seks mål fin byg har han lagt deri, for at bære hende over til den fulde forløsning. Jeg er så glad for at nyde det.

75 Lad os nu hurtigt komme til slutningen af det. Nu finder, nu, at næste morgen, da hun vågnede, var hun glad og ventede, og manden kom. Han gik ned.... Han havde en anden slægtning, der virkelig havde forsteret på kvinden først. Har jeg tid til at komme ind på det? Nå, et øjeblik, og vi får alligevel en del af det. Den næste i lignelsen, som havde retten over dig, var Djævelen, fordi du havde syndet. Og allerførst tilhørte du ham, fordi du var hans ejendom. For du blev "født i synd, formet i uretfærdighed, kom til verden og talte løgn". Og han kunne ikke forløse det. Forstår du, han kunne ikke forløse det. Så Kristus kom og blev gjort til menneske for at fjerne vores synder og forløse os! Kan du se det? Og den anden mand kunne ikke gøre det. Djævelen kunne ikke dø for synder, fordi han var selve den forvrænger, der skabte synden. Forstår du, han kunne ikke, han ville ødelægge sin arv, den anden fyr. Og Satan ville ødelægge hans, for han er en djævel. Han kunne ikke blive en anden djævel for at fjerne den første djævel. Han kunne ikke blive til synd, for han var

allerede synd. Men Kristus, som er syndfri, bliver synder. Han kunne forløse os! Halleluja, vi er forløst! Vi er forløst; det betyder at blive "bragt tilbage". Vi er blevet forløst.

76 Så næste morgen skulle han afgive et offentligt vidneudsagn. Han gik ned og mødte denne mand ved porten foran de ældste (og det skulle være på et offentligt sted), og han så ham i ansigtet og spurgte: "Kan du forløse hende?" Han måtte først forløse Noomi for at få Ruth, og Kristus måtte først forløse den jødiske kirke for at få den hedenske brud. Hun kom ind sammen med Noomi som en fremmed fra et andet land, en moabit, en hedning. Det er det, vi var, hedninge, ikke-troende. Og husk, han var nødt til at få Naomi. Og da han fik Naomi, fik han alt, hvad hun havde.

77 Husk, da Kristus kom, talte han aldrig om den hedenske kirke. Det var: gik til sine egne. "Han kom til sine egne, og hans egne tog ikke imod ham." Han var altid til sine egne. "Gå ikke på hedningernes vej. Gå ikke ind i Samaria, men gå hellere til Israels fortabte får. Og når I går, så forkynd evangeliet, helbred de syge, opvæk de døde, uddriv djævlene; for intet, har I fået det, giv det for intet." Er det rigtigt? Sendte dem to og to. Gå først.... Han var nødt til at forløse den kirke. Og da Han løskøbte denne kirke, fik han hedningebruden. Amen. Det var aftalen i det. Forstår du, han fik bruden, da han forløste kirken.

78 Og nu, Boaz, han skulle lave en offentlig.... Han spurgte: "Kan du forløse hende?" Han svarede: "Nej." Så måtte han aflægge et offentligt vidnesbyrd. Han tog sin sko af og kastede den efter ham og sagde: "Værsgo! Lad hele Israel vide, at jeg har forløst Noomi, og jeg tager også Ruth." Amen. "Jeg tager Ruth til min brud." Hvem var det? Høstens Herre. Amen. Der er hun. "Jeg forløser Noomi, og jeg får Ruth. Og Ruth skal være min brud." Hvad sagde de? "Måtte hun ... blive som Lea og Rakel og dem, og skaffe tusinder [og det har hun, det er rigtigt] til Israel. Må hun blive sådan." Og se, han afgav et offentligt vidnesbyrd.

79 Hvad gjorde Jesus for at gøre det? Han aflagde et offentligt vidnesbyrd. Da Satan ikke kunne dø for synder, fordi han var en synder. Han er syndens fader. Men Jesus, Den uskyldige, Gud i himlen, som ikke behøvede at dø! kom ned og aflagde et offentligt vidnesbyrd ved at dø, løftet op mellem himlene og jorden. Et offentligt vidnesbyrd! Tog tøjet af sig og hang i Skam mellem himlene og jorden. Og døde en syndig, skammelig død for at forløse os. Et offentligt vidnesbyrd. Amen!

Hvad gjorde Han? Han smed sin egen retfærdighed, smed sin egen herlighed, smed.... "Jeg har magt; jeg ville tale til min Fader, og straks ville han sende mig tyve legioner af engle." De kunne ændre kursen. En engel kunne have gjort det; Han kunne have kaldt på tyve legioner! Det ville have været omkring fyrretyve tusinde engle. Hvad kunne de have gjort? Han sagde: "Jeg kunne tale til min Fader, og straks [det er lige nu] ville han sende mig tyve legioner af engle, som ville komme her og overtage dette." Hvad ville man gøre? En af dem ville ødelægge jorden på et sekund. Se bare, han havde tusinder der kunne være kommet. Forstår du? Men han afslog det. Han lagde det til side. Han lagde al sin værdighed, alting, til side og blev synder og døde for dig og mig.

80 Nu til sidst kan vi sige dette til afslutning. Det gjorde han. Så tog han Ruth og giftede sig med hende. Og hun fødte en søn ved navn Obed. Obed blev far til Isaj. Isaj var far til David, som var far til Kristus (Amen), far til Herren Jesus. Kan I ikke se det? Gennem denne retfærdighed, gennem denne klare beslutning! Han blev vores slægtningsforløser. Gud blev vores slægtning, idet han kom ned og blev som os, et menneske, og led sult og tørst. "Jeg tørster, giv mig noget at drikke"; og de lagde eddike i hans Mund. Han tørstede ligesom vi tørstede. Han vidste, hvordan han skulle klare sig uden. Han var syg, som vi er. Han sagde: "Vil de mon ikke sige til mig den gamle lignelse: 'Læge, helbred dig selv'?" Men hans store kraft var ikke til ham selv. Han havde magten til at gøre det, men han kunne ikke bruge den på sig selv.

81 Nogen sagde til mig forleden dag: "Broder Branham, før der sker noget, ved du alt om, hvad der vil ske med dig." Jeg sagde: "Gaven er ikke til mig. Jeg kan ikke bruge den til mig selv." Den er til dig. Det er dig, der får gavn af den, ikke mig. Jeg er bare en offentlig tjener for Gud, for dig. Prædikanten er en offentlig tjener. Han holder sig til det, som en lilje på marken: humlebien flyver ind og får sin del, honningbien flyver ind og får sin del, den forbigående får sin del, og alting. Han slider dag og nat for at bevare sin udstråling. Og Evangelietjeneren gør det samme. Han vandrer på Guds sti, holder sit vidnesbyrd sandt, for at verden kan få del af ham, forstår du. Hr. pastor Lilje. Han er en god en. Jesus sagde: "Se på ham. Salomon er ikke som ham." Det er rigtigt. Dr. Lilje, jeg tror, I alle kender ham.

82 "Se på Liljerne på Marken, hvorledes de slider og hverken.... Jeg siger endnu, Salomon i al sin herlighed...." En lilje må kæmpe dag og nat for at få den udstråling, der skal til for at holde sine klæder, for at holde duften og andre ting i gang. Og for andre, den åbner sig bare, og så kommer de forbi og tager det ud af den. Bien og fluen og alt, hvad der kommer forbi, godt eller dårligt, tager det fra ham. Sådan er en Kristi tjener, en kristen tjener. Han åbner sig selv: "Tag bare fra mig, verden." Intet til ham selv, det er til de andre. Det er det, Kristus bliver, når han bliver vores slægtning. Han blev til menneske, for at verden kunne få del i hans retfærdighed, forstår du, og blive gjort til Guds sønner.

83 Og hvad gjorde de så? De giftede sig, og derved kom denne fantastiske ting til. Så blev Ruth belønnet ved at få Kristus ... eller ved at få Boaz som sin mand. Hvilket kirken bliver belønnet ved ... når Herrens komme vil ske, på den lyse og skyfri morgen. Vi hviler, venter, nu. Den skal komme. Så.... Hvorfor, den er jo forløst.

84 Nu et citat mere, før jeg går i gang med bønnerækken; et citat mere. Jeg slog op på ordet "forløst" i morges. Og undskyld mig, mine arminianske brødre, men jeg er nødt til at sætte dette ind; ikke for at såre, men bare for at få jer til at tænke. Slå op, hvad "forløsning" betyder. Forløsning var i det græske ord egentlig en betegnelse for at tage en slave fra markedet. Jeg kan ikke stave det græske ord lige nu, men det betyder "at tage en slave fra markedet" - at forløse.

En mand har gjort noget forkert, så hans herre solgte ham som slave, faktisk til døden. Og han er på markedet, han er en slave. Men der kommer en mand, en værdig mand, som er i stand til at gøre det, og han finder denne mand (og finder nåde i hans øjne), og han løser ham. Han tager ham fra slavemarkedet og tager ham ud til sig selv. Bemærk, og denne slave som er blevet forløst, kan aldrig mere sælges på markedet igen. Amen. Han kan aldrig mere blive solgt! Han er mærket! Og hvis han én gang blev anset nok til at blive forløst, kan ingen nogensinde sælge ham igen som slave.

85 Oh, Gud ske tak for, at når et menneske først er kommet til Kristus og er blevet forløst af det dyrebare blod, kan Djævelen aldrig mere gøre dig til slave. Du er sikret i Jesu Kristi blod indtil din forløsnings dag. Som slave (Slå det op i 2. Mosebog og find ud af, om det ikke er den levitiske lov. Jeg mener Tredje Mosebog, se om det ikke er loven.) en slave, når han først er blevet forløst, kan han aldrig mere blive solgt som slave. Det er rigtigt. Åh, det er jeg så glad for. Jeg er så glad for at vide, at vores slægtningsforløser, at himlens Gud, som er Ånd, kom ned til jorden og blev til kød (skabt som jeg er, skabt som du er) og påtog sig formen af syndigt kød, idet han ikke kendte til synd, for at vores synder kunne hvile på ham og blive vores slægtning, aflagde et offentligt vidnesbyrd om at dø og betalte den fulde pris. Og Guds Ånd vidner tilbage. Templet blev sønderrevet ... sløret, fra top til bund. Ikke fra bunden til toppen, men fra top til bund, hvilket viser, at Gud selv rev det op fra oven; han rev det fra top til bund og åbnede vejen. Og offerblokkene vendte om, og lynene gaflede gennem den mørke, vrede himmel, solen gik ned midt på dagen, stjernerne nægtede at skinne, og det hele giver et vidnesbyrd! Vi er forløst. Halleluja!

86 Lad os bede. [En mand i menigheden giver et budskab. "Ja, mine børn, Herren vil sige til dig her til morgen: Kom tættere på Herren, ja, og ligesom Ruth holdt fast ved Noomi og blev ført ind i det forjættede land, ja, sådan vil du også, hvis du holder fast ved Herrens Ord, blive ført ind i Herrens løfter. Ja, du skal føres ind i min hvile, siger Herren. Og som en doktrin falder som duggen i denne time, ja, Mit Ord går ud gennem Mine tjenere. Ja, og det skal omslutte denne jord. Men medmindre du bliver fyldt med Ånden, skal du ikke kende Herrens røst. Derfor vil Herren sige til dig: "Gå bort fra uretfærdighed, ja, rens dit liv, ja, lad de ting bag dig, som er verdslige, ja, som er kødelige, som ikke er et ønske for Herren. For Herren vil sige til dig i denne time, at medmindre du omvender dig, ja, medmindre du vender dig til Herren af hele dit hjerte og er villig til at forlade det, der ligger tilbage, ja, så vil Herren ikke høre dig, når han kommer. For Herren kommer som en brudgom til sin brud. Og ligesom en brud forbereder sig og gør sig klar til brudgommens komme, således skal Mine børn gøre sig klar allerede i denne time, for at de kan være klar ved Mit komme, siger Herren. Derfor skal I våge og bede, siger Herren. Hør på mit Ord, som udgår, for mit Ord skal

ikke vende tilbage til mig tomhændet, men det skal fuldføre de ting, som jeg har forudbestemt, siger Herren, som skal ske på denne sidste dag. Derfor, hør nu, hør nu, vend dig bort fra din egen visdom, vend dig bort fra din egen doktrin, ja, vend dig bort fra det, som har ført dig i trældom, og vend dig til Herrens Ord, så skal du blive fri. Ja, min nåde skal være over dig, siger Herren."]

Med bøjet hoved, nu, et øjeblik.... Det var en profetisk udtalelse, et kald til kirken efter budskabet. Hvis der nu er nogle her, som ikke kender Ham, hvis jeres liv ikke er i orden, så opfordres I nu til at stå her, i dette publikums nærvær - Guds ansigt - og tage imod Ham som jeres frelser. Vandet er i bassinet til dåben. Der er nogen, der venter på at begynde dåbsgudstjenesten med det samme.

87 Mens vi har vores hoveder bøjet, vil vi nu tage øjeblikket op ved at synge "I'm Going Through". Med sænkede hoveder nu:

Jeg går igennem, ja, jeg går igennem,

Jeg betaler prisen, uanset hvad andre gør,

Jeg tager vejen med Herrens foragtede få,

Jeg er begyndt med Jesus og går igennem.

Jeg går igennem, ja, jeg går igennem,

Jeg vil ... (Mener du det virkelig nu? Hvis du gør det, kommer herop og står.) hvad end andre gør,

jeg vil tage den vej ... (Er du klar til at kløve, som Naomi i gamle dage?)

Jeg er begyndt med Jesus, og jeg går igennem. Fra Betlehems krybbe kom en fremmed frem, På jorden længes jeg efter at være som ham; Hele livets rejse fra jord til herlighed,

Jeg beder kun om at blive som ham.

At være som Jesus, ... (Vil du være som

din forløser?) som Jesus,

På jorden længes jeg efter at være som ham;

Hele livets rejse fra jord til herlighed,

Jeg beder kun om at være som ham.

Skinn på mig, Herre, skinn på mig,

Lad lyset fra fyrtårnet skinne på mig;

Skinn på mig, Herre, skinn på mig,

Lad lyset fra fyrtårnet skinne på mig, Herre, lad lyset fra fyrtårnet skinne på mig.

For at være som Jesus, ... (Er der andre

vil du gerne være som Jesus, udover ham?)

Er er der ikke andre, der vil komme nu og knæle her sammen med denne unge kvinde, mens hun knæler? Tager, ligesom Ruth i gamle dage, sin vej denne morgen.

..... ligesom ham;

Hele livets rejse fra jord til herlighed,

beder jeg kun om at være som ham.

Kun at være som Jesus,.....

En anden kommer op nu, går herved på knæ, som denne dame har gjort her. Er du begyndt? Vil du lægge dine hænder i hans hænder?

.... Jeg længes efter at være som ham; På hele livets rejse

fra jord til herlighed,

Jeg beder kun om at blive som ham.

88 Vores himmelske Fader, mens kirken nynner denne sang, "At være som Jesus", har denne kvinde her til morgen trådt ud som Ruth. Ina Belle, der kommer som Ruth i gamle dage, uanset hvad prisen er, er hun kommet for at betale den. Uanset hvad ... hvordan hun vil blive grinet af eller gjort grin med, har hun indtaget pladsen nu; hun står her og bekender sine synder. Knæler ned og husket det sted, hvor høstens store Herre lagde sig ned på korset for at modtage hans Ånd, hans nåde, der talte til hende, da Ordet udgik, ligesom Naomi i gamle dage, der vejledte. Og det ramte den rigtige på det rigtige sted. Og nu kommer hun for at indtage en troendes plads; hun knæler ved korset, hvor hun bekender sine synder, lægger alle de gamle ting i livet fra sig og bliver en ny skabning i Kristus Jesus.

89 Vi beder, Fader, denne morgen, at hver fremmed person i denne bygning, hver mand, kvinde, dreng eller pige, som ikke kender dig, ikke lader disse ord passere forbi, Herre. Vi ved ikke, hvilken time vi skal komme til dommen. Det kan være at mange af os allerede i dag skal komme. Det kan være, at der sker en ulykke, før vi kommer hjem. Måske vil et hjerteanfald ramme os. Vi ved det ikke. O Gud, lad os forberede denne time, mens Ånden er her, mens vi har vidnesbyrd om, at han er her; mens himlens Gud i al sin uendelige barmhjertighed er her for at tage imod os. Giv os af din nåde, Herre. Send andre denne morgen til alteret og tag imod Kristus som frelser, som denne kvinde gør det nu. Skænk det, Herre. Vær barmhjertig mod hende, vel vidende, at hendes folk.... Hendes bror sidder her på podiet sammen med mig, hendes søster Wood sidder derude, hendes mor og far sidder her. Herre Gud, jeg beder om barmhjertighed. Skænk det, Herre. Du ved, hvad jeg mener i mit hjerte. Jeg beder om, at din udgydelse af dit blod i barmhjertighed vil ske nu i denne time. Skænk det, Herre. Giv, mens vi venter på andre, at andre også må komme, Fader, og blive forsonet med Gud gennem Kristus.

90 Og mens vi nu venter og spekulerer, skal vi synge igen: Skin på mig, Herre, skin på mig!

Lad det lys fra fyrtårnet skinne på mig.

Sådan:

Skin på mig... (Vil der komme en anden op?) Skin på mig,

Lad lyset fra fyrtårnet skinne på mig;

Skin på mig, Herre, skin på mig,

Lad dit lys fra fyrtårnet skinne på mig.

Hvad vil det gøre mig?

At blive som Jesus, at blive som Jesus,

På jorden længes jeg efter at blive som ham; Hele livets rejse fra jord til herlighed,

beder jeg kun om at blive som ham.

91 Fader Gud, det er virkelig vores vidnesbyrd. Herre, vi vil gerne være som ham: sagtmodige og ydmyge, milde, venlige, altid tilgivende over for dem, der behandler ham dårligt og handler forkert. Sådan ønsker vi at være. Vi takker dig for denne kvinde, som kom her til morgen. Hvordan ved vi, hvad dette liv vil blive til, efter et stykke tid. Måske gennem alle hendes fejltagelser og ting i livet (som vi alle har gjort), hvor vi ser dem blive kastet ned under blodfloden her til morgen, beder jeg, Gud, at denne kvinde vil leve et helligt liv, som vil føre alle hendes medarbejdere til denne oplevelse. Må hun ikke stoppe her, men gå videre ind i det forjættede land, huske stedet og lægge sig ned og modtage Helligånden der. Skænk det, Herre. Hvis der er flere herinde, Fader, som burde være kommet og ikke gjorde det, må Din Ånd ikke forlade dem. Må de ikke have nogen hvile, hverken dag eller nat, før de også er kommet og har truffet den samme beslutning. Ikke for at være hård, Herre, men, O Gud, når jeg ved, hvad de går glip af - når jeg ved, hvad der vil ske på den dag, hvor jeg hører Ham sige: "Gå bort fra mig, I uretfærdighedens arbejdere. Den morgen på ottende og Penn Street kaldte jeg på jer, og I kom ikke." O Gud, hvilken forfærdelig time det ville være for dem, når vi bliver vejret i vægten og fundet utilstrækkelige. Fader, lad det aldrig ske for nogen i guddommelig tilstedeværelse. Må de alle blive frelst. Vi beder i Jesu navn. Amen.

92 Vi vil gerne takke Herren her til morgen for hans godhed og venlighed. Jeg takker jer alle for jeres tålmodighed, fordi I har ventet så længe med mig. Søster Ina Bell, I... Søster Wood, det er din søster, og bror Charlie. Det de har bedt for, og det vi har bedt for, i lang tid. Søster Ina Belle, vil du lige rejse dig et øjeblik? Det er søster Wood.... Vores tillidsmand her i kirken, det er hans svigerinde, som har accepteret Jesus som sin personlige frelser her til morgen. Og hvor mange bønner er blevet.... Gud velsigne dig, søster Ina Belle. Jeg tror, jeg husker dit navn rigtigt. Er det rigtigt? Må Gud altid velsigne dig, kære søster. Og hvis du aldrig er blevet døbt i Jesu Kristi navn, vil jeg overtale dig til at gøre det, så du kan modtage Helligånden. Gud være altid med dig, og velsigne din dyrebare ægtemand der. Jeg mødte ham for et par dage siden. Hvis jeg ikke tager fejl, hedder han Stanley. Er det rigtigt? Stanley. Gud velsigne dig, Stanley. Hjemme er dejligt, men jeg tror, det vil være dejligere nu end nogensinde. Gud være med jer alle og give jer sin nåde og barmhjertighed alle jeres dages dage i jeres liv. Og følg videre med Herren. Vær nu som Ruth, Ina Belle, hold fast ved det. Bare bliv ved med at gå videre. Nogle gange vil det blive svært, og vejene vil blive mørke, men husk det: Men husk: Bare se ned mod jorden og se så op mod himlen; du vil finde et blodigt fodaftryk, der følger hele vejen derop. Han vil vise dig vejen.

93 Det er allerede middag - klokken tolv. Er du stadig villig til at stå i bederækken?

Billy, hvor er.... Har han delt bedekort ud? Jeg har aldrig.... Jeg tror, han fortalte mig, at han

uddelte bede.... Hvad var det? Nogen kan fortælle mig, hvad bogstavet og tallene var. B? B, 1 til 100? ... 50 til 100. Okay, B nummer 1.

Nu har vi en folkemængde, så vi kan ikke ... vi får dem alle til at stå op, og så går vi bare lige igennem rækken og beder for dem.

94 Hvor mange har aldrig set en af bederækkerne? Lad os se jeres hænder; I har aldrig været på et af mine møder til en bederække. Åh, hvor er der mange af jer. Nu kan vi bare bede for folk, eller vi kan have åbenbaringerne; eller vi skal slet ikke have nogen bederække, men bare kalde dem ud i salen. Det er ligegyldigt. Helligånden er her. Ja, hr. Men lad os stå i bederækken. Nummer 1. Hvem har nummer 1? Bedekort B nummer... 50. Jeg beklager. Der er selvfølgelig ingen, der har nummer 1. Okay. Bedekort 50, hvem har det? Kom herover, hr. Bedekort 51, 52. Bønnekort 52. Okay. 53,

Okay. 54, kom denne vej, lige herovre. Hvis du sidder bagved, så kom denne vej herovre. 51, 52, 53, 54. Hvem har 55? Bedekort 55. Damen lige herovre. Bedekort 56. Stil dig op på den side af muren derovre, hvis du vil. 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65. Busty, drej til højre gennem den gang lige der, broder, lige der. Okay. Drej sådan her. Hvor mange har ikke et bedekort, men ønsker, at Herren skal helbrede jer, så ræk hånden op. Sådan. Det er alt, hvad du behøver at gøre. Du skal bare tro på det nu. Bare tro. Sådan. 56. Fik jeg det? 57, 58, 59, 60, lad dem stå. 61, -2, -3, -4, -5, lad dem stå. 66, 67, 68, 69, 70, lad dem stå. Jeg vil ikke have, at de alle skal skynde sig på én gang, og det er grunden til, at jeg kalder numrene. Op til 70. 70 til 80 står op, kom herover på denne side, 70 til 80. Okay. [Bror Branham tæller folk.] Okay. 80 til 90, stå herovre. Doc, du hjælper dem deromme, hvis du vil. 80 til 90, stå herovre på denne side. 90 til 100, stiller jer på denne side, herovre.

95 Okay, mens de stiller sig i kø, vil jeg gerne spørge kirken om noget. Hvor mange fremmede er her, som aldrig har været til et af mine møder før? Mange af jer. Hvor mange af jer ved, et menneske kan ikke helbrede en anden? Ikke engang til en læge. Nej, hr. En læge er ikke en helbreder. Han hjælper kun naturen. Gud er helbrederen, forstår du. En læge kan ordne en arm, men han kan ikke helbrede en arm. En læge kan fjerne blindtarmen, men han kan ikke helbrede det sted, hvor han har skåret. En læge kan trække en tand ud, men han kan ikke standse blødningen eller helbrede den. Det er Gud der skal gøre det.

96 Okay, hvor mange ved, at da Jesus var her på jorden, påstod han ikke, at han var en helbreder? Han var et menneske. Han sagde: "Det er ikke mig, der gør gerningerne, men min Fader, som bor i mig, han gør gerningerne." Er det rigtigt? Hvor mange ved, når han var her.... Hvilken slags tjeneste havde han, da han var her? Han gjorde det, som Faderen viste ham at gøre. Er det rigtigt? Hvor mange ved det? Johannes 5:19, sagde han: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: Sønnen kan intet gøre i sig selv, men det, han ser Faderen gøre [Er det rigtigt?], det gør Sønnen også." Så er Jesus Kristus Den samme i går, i dag og til evig tid? Tror du det af hele dit hjerte? Er Han den samme i går, i dag og til evig tid? Tror I, at Jesus Kristus, som er den samme i går, i dag og til evig tid, at det betyder, at han faktisk er den samme? Godt så. Hvordan er Han den samme? Den samme i alle principper. Er det rigtigt? Han er den samme Gud, den samme

helbreder, den samme Frelser, Han er den samme ... den samme holdning, det er alt sammen det samme. Er det rigtigt? Den samme. Godt, så hvis han var den samme og er den samme, så vil han gøre og handle på den samme måde. Er det rigtigt? Så hvor mange ved, at det er sandheden?

97 Jeg vil lige have et øjeblik her. Jeg venter. Det ser ikke ud til, at der står 50 mennesker der. [Broder Branham tæller menneskerne.] Nej. Nogle af dem gik sikkert hjem tidligere; jeg så nogle mennesker tage af sted bagved. Okay, bare denne lille korte kø. Hvor mange vil gerne have bare.... Hvor mange er fremmede for mig i den række? Ræk hånden op, dem som ved, at jeg ikke ved noget om jer. Ræk hånden op. Hvor mange herude er fremmede, som ved, at jeg ikke ved noget om jer? Ræk hånden op, hvis du er syg. Godt så. Hvor mange vil gerne se rækken af åbenbaringer, så vi bare kan skynde os og blive færdige? Nu, er det lige meget. Jeg kan bare bede for dem og føre dem, lige igennem rækken; eller de kan sætte sig ned, bare gå hen og sætte sig ned. Det er lige meget, Helligånden vil åbenbare det på samme måde. Tror I på det?

98 Nu, hvis det er sådan, så vær da bare stille et øjeblik. Det er ved at blive lidt sent. Så bare sid rolig et øjeblik. Jeg vil gerne spørge jer om noget nu. (Det kan være, at jeg er på den forkerte mikrofon her. Begge er i orden? Er begge tilsluttet? Godt. Også denne?) Okay, nu skal I lige være stille et øjeblik. Jeg vil kigge ned ad denne række og se, om jeg kender nogen. Jeg kender den fyr, der står lige der. Og jeg kender Earl. Earl, jeg kender dig, Earl Cobbin. [Nogen taler til broder Branham.] Åh, ja. Manden heroppe. Er det den mand, vi jagede med deroppe i Colorado? Åh, du godeste. Det gør jeg bestemt ikke. Jeg tror, Earl fortalte mig, at du var meget syg. Og du kommer.... Hvis du ikke kan holde ud længe, så lad.... En eller anden giv ham en stol derovre. Eller nogen skal bare rejse sig op og give ham en plads, lige der, tæt på forreste række, for manden er meget, meget syg. Han har tabt omkring 50 kilo eller mere i vægt, og han er meget, meget syg. Lad ham nu bare sidde der. Tak, broder.

99 Nå lad mig nu se ned. Nu stod Earl bare sammen med ham. Denne mand, der står lige her bagved og kigger på mig, fra La Grange, Kentucky, jeg kender ikke hans navn, men jeg kender dig. Og så broder og søster Kidd der, jeg kender dem. Og denne dame, ikke ... er det søster Rook? Eller.... med denne kvinde her, fra Sellersburg, tror jeg, som er blind. Er det rigtigt? Godt, jeg tror, at det er de eneste i rækken, som jeg faktisk kender. Åh, ja, her er min gode ven Busty Rogers fra Milltown. Og nede langs rækken er resten af dem vist fremmede for mig. Så ved Gud, så vidt jeg ved, er de fremmede for mig.

100 Lad mig nu se på publikum. I, som er fremmede for mig, som er syge, ræk nu jeres hånd op - og I ved, at I har en bøn på hjertet. Løft din hånd, hvor du end er, som ved, at jeg.... Godt. Okay. Det er bare generelt, omkring alle steder. Det vil ikke skade dig at vente et øjeblik eller to længere. Jeg vil stille jer et alvorligt spørgsmål. Jeg må hellere stille mig bagved, så I kan høre mig. Jeg vil bare spørge jer om noget. Disse budskaber, som jeg prædiker, tror I på, at de er sandheden? I ville ikke komme her, hvis det ikke var. Ville Gud gøre noget sådant uden at give mig en idé om, hvad jeg gjorde? Det ville Han bestemt ikke. Det ville Han helt sikkert ikke. Hvis han nu gjorde det....

101 Nu påstår jeg, at Jesus Kristus ikke har ændret sig. Hans død har ikke ændret Ham. Den herliggjorde Ham. Og Han opstod på den tredje dag og ophøjede sig i det høje. Og Han sendte Helligånden tilbage, som var Gud ... er den Helligånd, som var over ham. Tror I alle på det? Og Jesus sagde, da Han var her på jorden: "De gerninger, som jeg gør, skal I også gøre. Om lidt skal verden ikke se mig mere [det er verdensordenen, I ved, bare den vantro kirke og alt det der], de skal ikke se mig mere; men I skal se mig [I, det er kirken, de troende]. For jeg [jeg er et personligt pronomen], jeg vil være med jer, ja, i jer, indtil verdens ende. [Og på græsk står der "fuldendelse", som betyder "verdens ende"] ... være med jer til verdens ende. Og de gerninger, som jeg gør, skal I også gøre." Er det sandheden?

102 Nu sidder der baptister, metodister, protestanter, katolikker og endda jøder her denne morgen. Og vi har Guds Kirke, Nazarene, Pilgrim Hellighed, Jehovas Vidner - alle disse forskellige denominationer er repræsenteret. Jeg ser mig omkring og ser på dem. Metodister, lutheranere, pinsevennerne, alle de forskellige slags, mens jeg ser mig omkring og ser de mennesker, jeg kender. Og de er alle besøgende fra andre steder i byen. Branham Tabernacle er en lillebitte tingest her i byen. Men den er lavet af verden.

103 Lad os nu bare tage dette og tænke nøje efter, tænke roligt og være ærefrygtige, og stille dette spørgsmål. Så hvis Han ikke er død, så ville Hans holdning til dig og til de syge være nøjagtig den samme i dag som i går. Hvordan var hans holdning så i går? Det her: "Jeg kan, hvis I tror." Er det rigtigt? "Hvis I tror." Manden sagde: "Herre, forbarm dig over os." Han sagde: "Min søn er plaget af en djævel. Jeg bragte ham til dine disciple, og de skreg og råbte og alt muligt."

Han sagde: "Jeg kan, hvis du tror. Hvis du tror, så kan jeg."

104 Læg nu mærke til, hvordan Jesus gjorde det. Hvad var Han i går? Hvordan gjorde Han tjeneste? Nu er det til den fremmede, jeg taler til. Lad os se, hvad han var i går. Det vil tage mig omkring tre minutter. Vi vil citere et par små steder. Da hans tjeneste for første gang begyndte, var der en mand ved navn Andreas, en fisker, som blev konverteret (troede på ham); og han gik hen og hentede sin bror ved navn Simon. Kan I huske det? Han bragte ham til Jesus. Han var en analfabetisk fisker, han kunne ikke engang skrive sit eget navn. Han kom op til Jesus, og Jesus så på ham og sagde: "Dit navn er Simon. Du er Jonas' søn." Hvor mange ved, at det er skriften? De vidste, at det var Messias, for Gud lovede, Moses lovede, at når Messias kom, ville Han være en profet. Er det rigtigt? Profeten-Messias. Og han så på dem og sagde: "Dit navn er Simon." Og sagde: "Din far hed Jonas." Og han vidste, at det var Messias.

105 Kvinden ved brønden; det er en anden nation af mennesker. Nu var det kun jøderne og samaritanerne, der tog imod

ham. Hedningerne, vi var ikke kommet ind endnu, Ruth-gruppen. Og kvinden ved brønden, som var samaritaner, kom for at hente vand. Jesus sagde: "Giv mig noget at drikke." Hvad gjorde Han? Han talte med hende, ligesom jeg ville tale med nogen i salen. Han sagde: "Giv mig noget at drikke." De havde aldrig mødt hinanden før. Og hun sagde: "Det er jo usædvanligt, vi har raceadskillelse her." Ligesom vi plejede at have det i Syden, med vores farvede venner og sådan noget. (Men det har de ikke længere; Gud ske tak for det.) Så hun sagde: "Vi har raceadskillelse her; det er ikke sædvanligt for dig, du er en jøde." Jesus var jøde. Hun var samaritaner. Hun sagde: "Det er ikke sædvanligt, at du spørger mig, en samaritansk kvinde, om sådan noget." Han sagde: "Men kvinde, hvis du vidste, hvem du talte med, ville du bede mig om noget at drikke." Det stoppede den smukke kvinde. Hun så op og sagde: "Du har jo ikke noget at trække med. Brønden er dyb." Han sagde: "Det vand, jeg giver, er evigt liv."

Og endelig fandt Han ud af, hvad hendes problem var. Hvor mange ved (fremmede), ved hvad hendes problem var? Hun havde haft fem ægtemænd. Hvad sagde Han så til hende? Han sagde: "Gå hen og hent din ægtemand, og kom herhen." Hun kiggede på ham og sagde: "Jeg har ingen ægtemand." Han sagde: "Det har du ret i: for du har haft fem, og den, du bor sammen med nu, er ikke din ægtemand."

106 Hun sagde: "Herre, jeg kan se, at du er en profet. Nu ved vi, at når Messias kommer, det er Jesus, når Messias kommer, vil Han fortælle os disse ting. For vi ved, at han vil være denne profet. Vi ved, at når Messias kommer, vil han gøre dette. Men hvem er du?" Han sagde: "Jeg er ham." Og efter dette løb hun ind i byen og sagde: "Kom og se en mand, som har fortalt mig, hvad jeg har gjort: Er det ikke selve Messias?" Hvis det var Messias' kendetegn i går, og han er den samme i dag, så er det det samme ting i dag. Tror I fremmede nu på det? Nu er det for jer i rækken her.

107 Og nu til dem ude i det fjerne, et enkelt skriftsted, for at I kan have noget at stå på. Hvor mange tror, at Han nu er en ypperstepræst, der kan berøres af vores svagheders følelser? I alle...

[Tomt sted på båndet.] Det er hans problem. Det har gjort, at I ligger ned. Det er rigtigt. At stå op om natten og så videre. Du er fra Ohio. Og du tilhører broder Sullivans kirke, eller går der. Jeg kan se broder Sullivan stå her. Du kom med Kidds, det er ham du kom med. Det er rigtigt. Godt, på dette tidspunkt føler du dig anderledes nu. Den har forladt dig. Nu kan du gå hjem, din tro gør dig rask. Gud velsigne dig. [Tomt sted på båndet.]

108 Men jeg, hvad angår mit kendskab til dig, ved Gud i himlen, at jeg ikke ved noget om dig. Jeg ved ikke, hvad der er galt med dig. Jeg ville ikke have nogen mulighed for at vide, hvad der er galt med dig. Du er bare en mand, der står der. Og du havde et bedekort på ... havde et nummer på det, du bare.... Drengen gav dig det kort, og du blev bare kaldt op herop i bederækken. Se nu bare, hvordan det bryder ud. Forstår du, bare den ene gang. Det er sværere, det har tæret mere på mig denne ene gang, end al den tid jeg har prædikeret her til morgen. Der er noget på vej ud, forstår du. Noget er på vej ud. Unge mand, du er faktisk ikke her for din egen skyld. Du er her for en anden, og det er et barn. Barnet er ikke her, det er i et fladt land, Kansas. Det har en form for lidelse, som epilepsi. Epilepsi er, hvad det er. Der er mørke over barnet. Du er en forbindelse, eller du er ... til Strickers. Giftede I jer ikke alle med søstre eller noget i den retning? Jo, det er rigtigt. Tror du på det? Så vil han ikke have flere lidelser. Hvis du tror af hele dit hjerte. Som du har troet, således skal det ske for barnet. [Tomt sted på båndet.]

109 Beder for den tante, som har kræft dernede.

Tror du af hele dit hjerte, deromme? Jeg kender dig ikke. Jeg har aldrig set dig i mit liv. Men da du hørte mig fortælle den mand om noget, som han tænkte på, en slægting, der kom til dig. Tror du nu af hele dit hjerte? Hvad rørte hun nu? Jeg vil have nogle af jer til at fortælle mig, hvad den kvinde rørte ved. [Tomt sted på båndet] Er det her to, eller hvor mange er det? Vi har allerede haft tre? To ... to? Okay. Okay. Damen er overskygget af døden. Der er en mørk skygge over hende, som hun har kræft. Det er korrekt. Lægen fortæller dig, at det er kræft i lymfekirtlerne. Hvis det er rigtigt, så ræk din hånd op. Du er fra et andet sted herfra; Iowa. Tror du på det? Du har enten en søn eller ... det er et barnebarn, og han har noget galt med sine øjne, og du beder for ham. Tror du, at Gud kan fortælle mig, hvem du er? Fru McKee, så vend tilbage til dit hjem, og vær rask. Jesus Kristus har...?... [Tomt sted på båndet]

110 Lyset, som du kan se på billedet, hænger over kvinden, der sidder helt deromme bagved. Tror du mig, at jeg er hans profet, søster? Du beder for din mand, på dødsstadiet på Veteranhospitalet. det er, Dette siger Herren. Tro af hele dit hjerte nu, at han vil blive rask. Hvad har hun rørt ved? [Tomt sted på båndet] Fortsæt nu bare med at tro derude, forstår du. [Tomt sted på båndet]

En bilulykke. Du kommer ned fra nordpå. Du er omkring Bedford, Indiana. Det er sandt. Er det sandt? Du tror at din nakke vil være i orden? Som du tror, sådan skal det ske for dig. Vend hjem igen og lovpris Gud. [Tomt sted på båndet] Åh Gud, om denne unge mand, som kæmper troens gode kamp, som står i Jehova-Jirehs tilstedeværelse, Herrens forsørgede offer, må den kraft, som oprejste Jesus fra graven, røre ham lige nu. Giv ham hans hjertes ønske, i Jesu Kristi navn. Amen. Herre Jesus, på min søster lægger jeg mine hænder. I Jesu Kristi navn, må disse øjne blive raske. Må hendes lidelse forsvinde fra hendes krop, i Jesu Kristi navn. Amen.

Vor himmelske Fader, for min lillesøster Kidd beder jeg, kære Fader, at Du vil give hende styrke i hendes alderdom, ligesom Du gjorde med Naomi. Herre, må hun stadig blive benyttet til Din ære. Giv det, Fader, i Jesu Kristi navn. Så til broder Kidd, Herre, at døden ramte ham, men livet bragte ham tilbage. Gud, jeg beder Dig, at Du vil holde ham stærk. Han har overskredet sin tid. Men du er Gud, og du gjorde dette for din herlighed, som Du lovede mig på hospitalet. Giv ham nu styrke til at vidne. Må hans vidnesbyrd lyde ud igennem staten Ohio og i hele verden. [Tomt sted på båndet]

At Jesus helbreder mig nu. Jeg vil holde fast ved hans ord...

www.messagehub.info

Prædikener af

William Marrion Branham

“ i de dage, da den syvende engel skal blæse”... “Åb 10:7”